

סופר-סופר

י"ז בשבט, תשמ"ח 1988

קופת-חולים
ענק משותק

אל"מ עוזי דיין.
הקלף החזק של
השושלת

גלי עטרי.
מחפשת את גבר
החלומות

10 עצות טובות לטיפול נכון בעור התינוק שלך:

5	4	3	2	1
שטוף ללא דמעות שטף עדין במיוחד המפנק את העור בסיוע חומרים מרגיעים, מכיל חומרים מרגיעים לעור. החומר שיש לו את הבסיס הטוב.	החליב לתינוק מרגיע את העור, מרגיע מרגיע (מרגיע) את לעור ולחמור וחימר של האם.	משחה לתינוק לחמור העור הנמצא במגע לחמור עם חומרים לחמור.	קרם פנים לתינוק לחמור העור הנמצא במגע לחמור עם חומרים לחמור.	קרם פנים לתינוק לחמור העור הנמצא במגע לחמור עם חומרים לחמור.
10	9	8	7	6
החליב לתינוק מרגיע את העור, מרגיע מרגיע (מרגיע) את לעור ולחמור וחימר של האם.	אל סבון נוזלי לחמור העור, מרגיע מרגיע (מרגיע) את לעור ולחמור וחימר של האם.	משחה לתינוק לחמור העור הנמצא במגע לחמור עם חומרים לחמור.	קרם פנים לתינוק לחמור העור הנמצא במגע לחמור עם חומרים לחמור.	קרם פנים לתינוק לחמור העור הנמצא במגע לחמור עם חומרים לחמור.

לחמור העור הנמצא במגע
לחמור עם חומרים
לחמור.

לחמור העור הנמצא במגע
לחמור עם חומרים
לחמור.

לחמור העור הנמצא במגע
לחמור עם חומרים
לחמור.

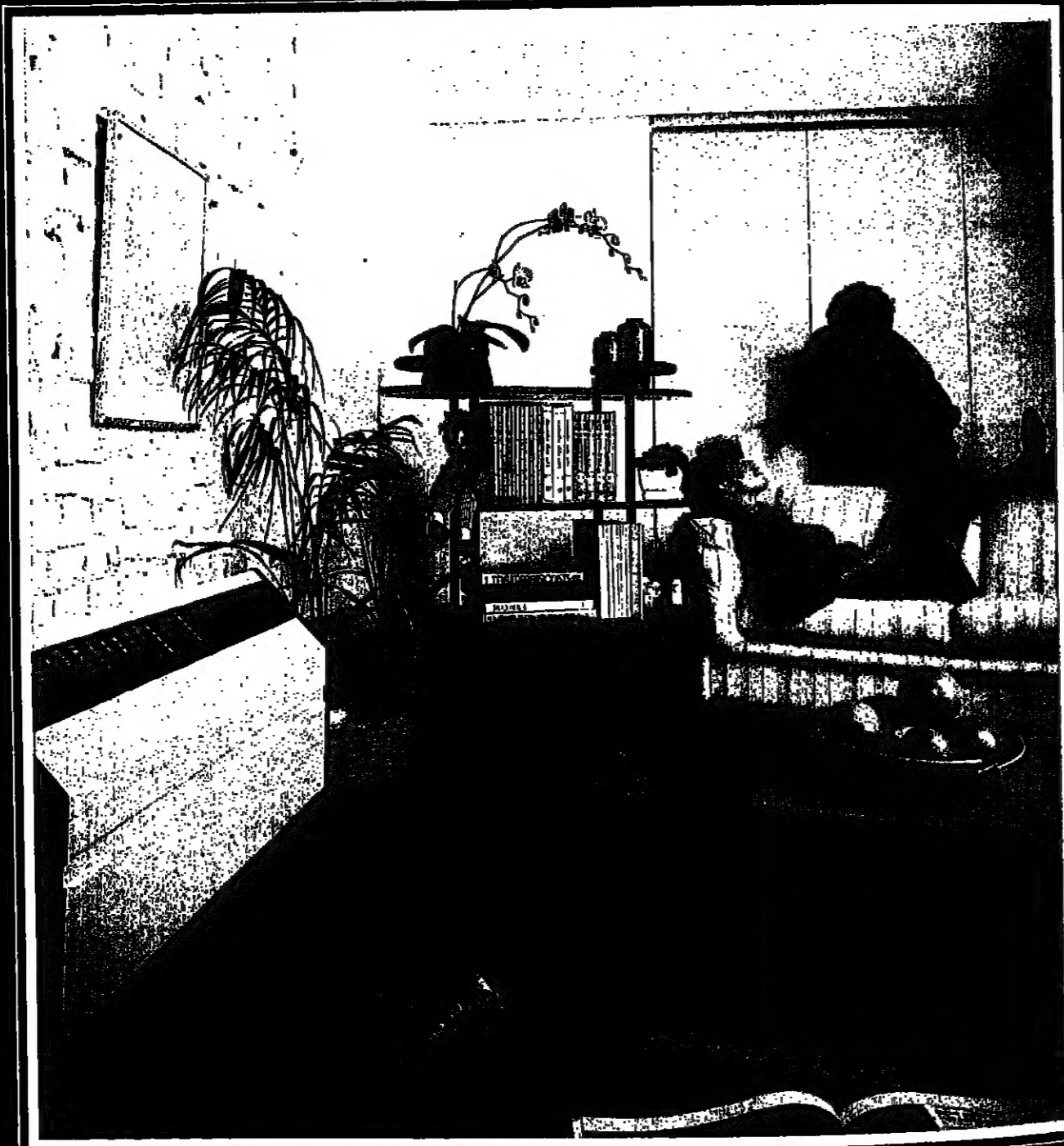
לחמור העור הנמצא במגע
לחמור עם חומרים
לחמור.

ד"ר פישר

מלך הילדים

מיזגני אריאל - מיזוג של כל היתרונות

פזון תפישות

התקנה קלה
מיזגני אריאל מתקנים בקלות את כל בעיות המיזוג במערכת הריבוי. אין צורך בציוד מיוחד או בשינוי במערכת. מיזגני אריאל מתקנים את כל בעיות המיזוג במערכת הריבוי. אין צורך בציוד מיוחד או בשינוי במערכת.

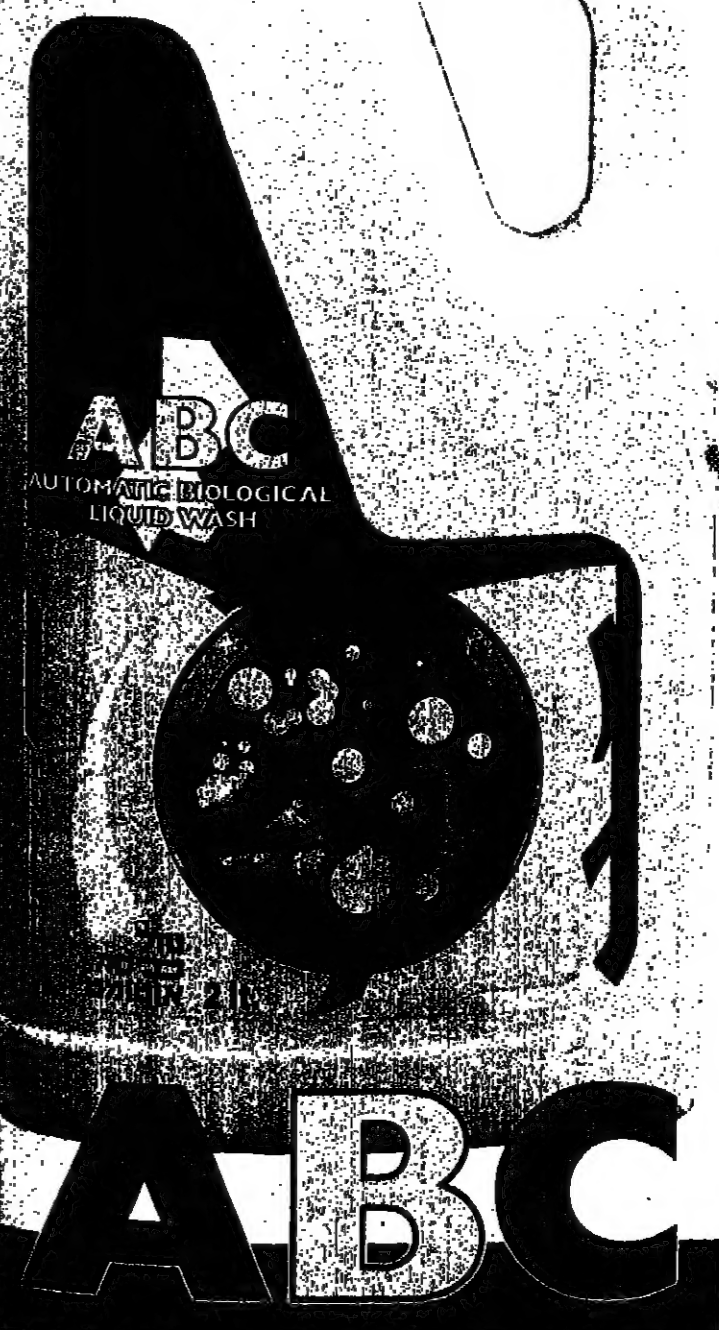
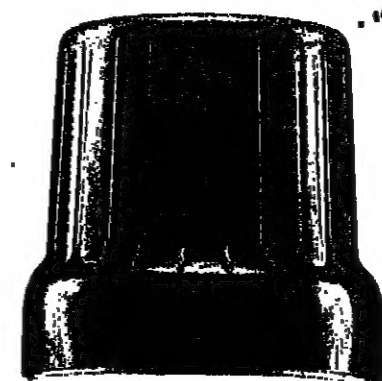
מיזוג שטוח
מיזגני אריאל מתקנים את כל בעיות המיזוג במערכת הריבוי. אין צורך בציוד מיוחד או בשינוי במערכת.

מיזוג אוויר
מיזגני אריאל מתקנים את כל בעיות המיזוג במערכת הריבוי. אין צורך בציוד מיוחד או בשינוי במערכת.

מיזוג מים
מיזגני אריאל מתקנים את כל בעיות המיזוג במערכת הריבוי. אין צורך בציוד מיוחד או בשינוי במערכת.

ת"א והמרכז: ג'י.אם. תעשיות טל. 332772, 338559 • חיפה והצפון: 04-720838 • טבריה: 04-722188, 790905 • קרית שמונה: 06-941526 • נגבה: 06-559701 • פרדס חנה: 06-372138 • חבל לכיש: 051-48193 • חבל שלום: 057-82951 • באר שבע: 057-77771 • אילת: 059-31940

נוזל כביסה אנגלי בבושם צרפתי ובמחיר ישראלי

אם החלטת לבסס בגזל, כמי שעושות מליוני נשים בעולם, קחי נוזל כביסה מנוסה שמאחוריו מליוני כביסות מוצלחות.

A.C. הינו פרי מיתוח אנגלי והוא הנוזל היחיד בארץ המכיל פוספטים המרככים את המים ומשפרים את כושר הניקוי.

(יתרון חשוב במיוחד בגין המים הקשים בארץ).

A.C. מכיל מרכיבים ביולוגיים ייחודיים בעלי תכונות מיוחדות לפרוק ליכלוך וכתמים.

A.C. מכיל בושם צרפתי עשיר בריח, והתוצאה...

כביסה נקיה במיוחד וריח נפלא שנשאר על הבגדים לאורך זמן.

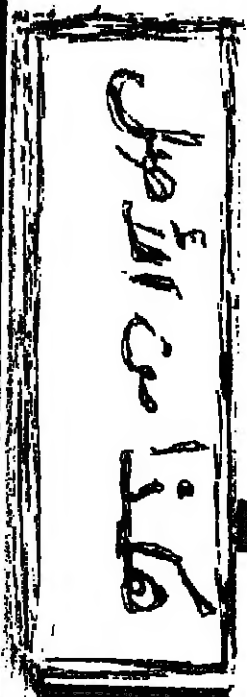
ולא פחות חשוב! למרות ש-A.C. הוא מטובי המוצרים בעולם, הוא אינו יקר יותר מנוזלי הכביסה המקומיים.

A.C. העניקי אותו לכביסה שלך, האנגלים כבר ניסו אותו בשבילך.

A.C. טשוה בבקבוק עם כוס מידה בעל דפנה כסיה.

שווק והפצה - "נקמה" בע"מ

מלחמת ששת הימים

עו"ז. הקלף החזק של שושלת דייין

עו"ז דייין 40. כוכב. תמיד ביחידות הכי מוכחות, בפעולות הכי נועזות ומסוכנות. אבל תמיד חוחם ידע לשונה, מין "פרילאנסר בקבע". הבן של זוריק דייין ז"ל שהיה אחיו של משה דייין ז"ל. החשובה הדיינית לשנות הימנים. כשהדוד משה חזר החבדד שהוא הוריש דאקא לעו"ז את שטון היד שלו. בעבד, אומרים בצחיל, זה נחשב לא פופולרי לכרגע. היום אחה באופנה אם אתה מחבבל מאנן. חשיפה ראשונה.

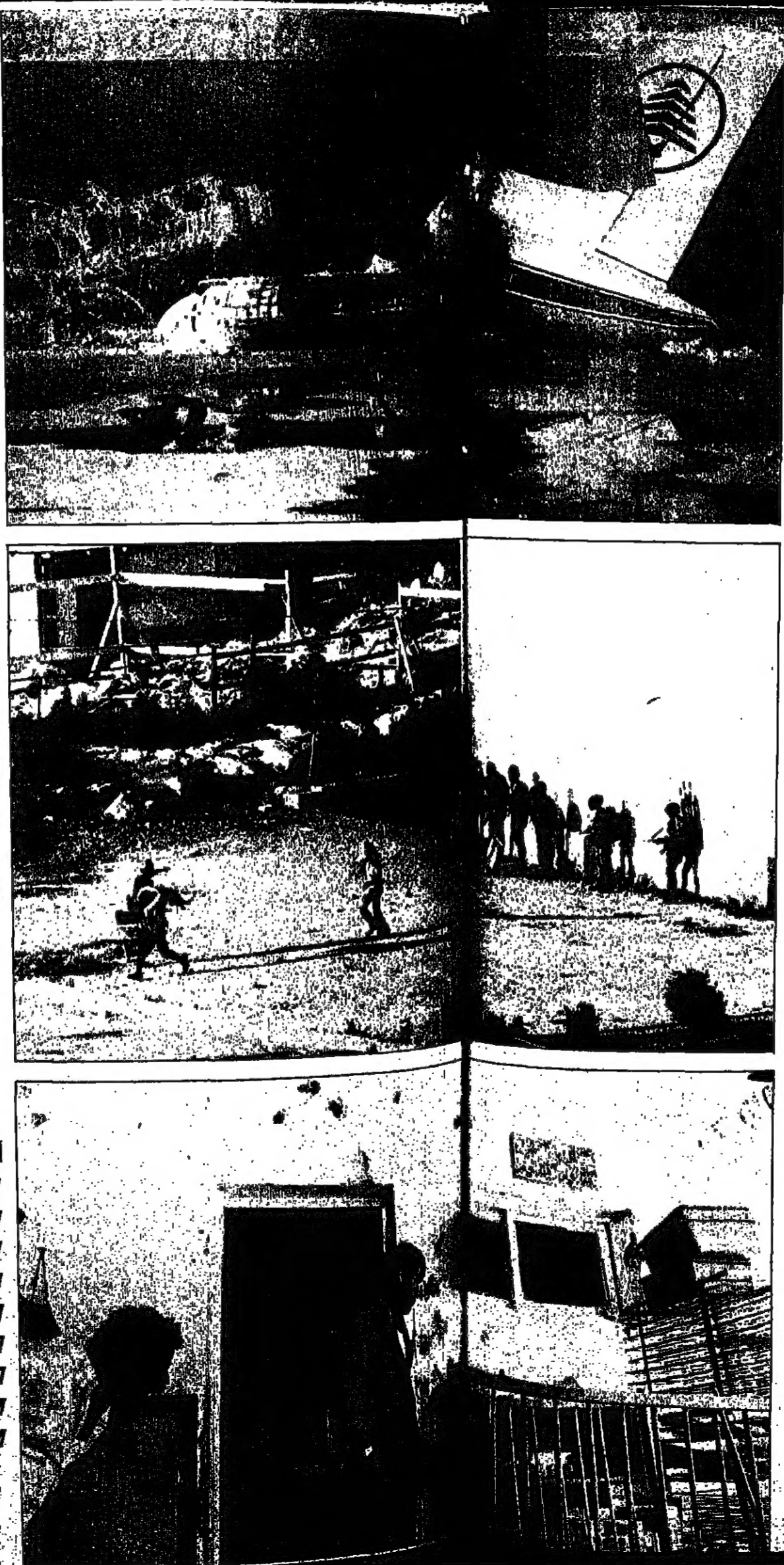
אחא עמנואל דוון

עו"ז דייין מבקש טכסונה את מקום המיפגש במקום לשכת המפקד, הוא בוחר במשרדי המבקר והואילוגי שליח האוניברסיטה, משרד של אשחור, תמר. לראיון הוא מגיע עם תרמיל בג כחול ומרי עבודה צבאיים. בלי "ביפרים", בלי אבזריגבורה אחרים, מן הצד הוא נראה מילואימניק שנשלף זה עתה מאכסדרת האקדמיה. קראו לו והוא בא. בשלב ממיים בראיון הוא יאמר "אני שומר לעצמי את האופציה לנסות את הצבא בכל רגע שארצה. כינתיים אני ממשיך, אבל טכנינה מסוימת, כצבא הוא אני בסך הכל סרילאנסר".

עו"ז דייין, ראיון ראשון לעיתונות, אבל משפט פתיחה של מי שיוצק בריק מה העיתונות מהפסותו "נולדתי לא בנהלל", אומר הבן של זוריק דייין ז"ל שהיה אחיו של משה דייין ז"ל, ומרביק להצהירה קריצת עין וחיוך רחב למקרה שהמסר לא נקלט. לעיו, העבודה האקדמיתית חוו אינה רק נאוטמיה, היא גם הרכה מאד ביזראפיה. כמעט תיאור אוסי. כנראה שמשפט כזה בצבא, גם כששולח הדיינית. עו"ז והא כסר הכל פרילאנסר.

נהלל אינה מופיעה בתעודת הוואת, שלו, אבל יתכן מאד שבי1986, אחרי שעל הדרך משה כבר התחילו לרבר במינוים של הסטוריה ואסי כבר גמר לשפור משנת האס, עו"ז והא הקלף החזק של שושלת דייין. תשובה הדיינית לשנות הימנים 2000. בגיל 40, כאשר הוצבים מסביב כבר נוגעים בדרגת האלוף, הוא אמנם כבד ובל אלוף משנה, אבל כנראה שזו תקלה אמנית, כאשר ביקשנו, לפני מספר חודשים, להציג על קצנים עיבדלו את צחיל בשנת 2000 - צבר עו"ז דייין רוב מברין. "הוא הלך קיימת בעקבות הברז והסב אחר ביקר, אמר כמה פרסלוגים".

ברובו, קיימת חלף. עו"ז דייין על-מני מכשולי התנגדות רבים. נחלקים גם מר. קצינים בכירים פחות או יותר לא אהבים את המות הדיינית שלו, את להטותו העצמי השוער, את האופקים שחורבו באוניברסיטות רבות וישרה בחול והשפירצו ידע מלחי"דלוגי. עו"ז הוא ילד חזק בקיבוץ שמקומה לקלוש אנשים שונים. לא מולחם לו על סעיות, מתווכח על ההצלחות שלו. יש אומרים שהכלון הגורל שלו כבי והשפיר.

בפשיטת "כוס הזה
של דפול" לביירות
ב'68 היה עו"ז דייין
רץ של עו"ז
יאירי ז"ל.

"פעולות היחה
סיכור עצוב, גדון.
וז היחה הכנס
הראשונה שראיתי
חדד שמוך בדם.
מאש ידשדתי
בדם. ראיתי ילדים
נחלים מחללא".

אחרי פעולה
שחרור בני הערובה
בשיגובים,
כשעו"ז הכצע
המשיר לבקד על
הכוח עד לסיום
המשימה, הוא סיבל
מחבד חוקר
ההאלוף.

גבוה יותר אפילו מסיירת הצנחנים, קרוב משפחה לחש לו עמוק בארון על קיומה של יחידה מובחרת. עוד יותר מהסיירת. באותם ימים, כאשר ריברו על היחידה הזו, עשו את זה בלחש. עו"ז, אגב, לא האמין שיכול להיות דבר טוב יותר מהסיירת. "חשכתי שמתחמים אחי, חשכתי שזה מן פיקשן כזה בנוסח חמכ"ד, הוא אומר".

השירות ב"קשקוש הזה" דווקא שיפר את היחסים בינו לבין הדור משה ממשרד הבטחון. "ער ליום הגיוס", מספר עו"ז, "ראיתי את משה מעט מאוד. לא היה לי שום צורך בקשר איתו, ואני מניח שכן הסתם הוא גם לא חש בצורך להיות בקשר איתי. ידעתי שיש לי דוד שקוראים לו משה דייין - זהו. משפחת דייין איין פגע לא הצטיינה בטאמילידיה. אבל ברבע שהתגייסתי ליחידה, משהו כנראה זו אצלו. פתאום הוא התחיל להזמין אותי אליו לעיתים תכופות, פתאום הוא היה מתקשר הביתה לאמא ומשוחח איתה. זה היה שינוי קיצוני - ואוסיני לו".

השירות ביחידה היה, בצפוי, מרתק. עו"ז מספר על היותו רץ של עו"ז יאירי ז"ל בפשיטת "כוס הזה של רפול" לביירות ב'68, רק משום שהוא כמעט המביצע היחיד מאותה תקופה שובה לפרסום. התקופה הייתה מרתקת, אבל האוריינטציה של עו"ז הייתה ברידה גומרים שירות חובה והולכים לאקדמיה. אף לא יום אחד יותר משנתיים וחצי.

אבל העניינים השתבשו, ואת האצבע המאשימה מפנה עו"ז לעבר החבר אהוד ברק. "הוא רצה שאלך לקורס קצינים ואחזור ליחידה כמפקד מחלקה, אבל אני סירבתי כי לא רציתי להתחלל שירות קבע, לא רציתי קריירה בצבא. אהוד לחץ ואני סירבתי, ואז יום אחד, יצאנו למארב בתעלת סואץ, וחיים בן יונה - שאמור היה למפקד על המחלקה שאני סירבתי לקבל, נהרג. אהוד צויד היה רק להתחלל לי כעניינים. עכשיו כבר לא היתה לי ברירה".

הפתרון היה משה. עו"ז חתם רק לשנה פחות - הרכה פחות מתקופת המבוססת לקצין ביחידה. "ואת היחה שירה טובה לשני הצדדים, מסביר עו"ז, "אהוד היה מרוצה כי ידע שנגלל רמת המחויבות הגדולה אין בכלל סיכוי שאני אעזוב אחרי שנה, ואני השקשתי את מצפוני בכך שאני לא נהפך לקריינט צבאי, שהצבא, כשבילי, נשאר עניין זמני. מאן, אגב, אני חתם רק לשנה, כל מעט רק לשנה אחת, לא יותר".

שוב מרבר עו"ז על "תקופה מצויינת". הקשרים הטובים בחילונות הגבוהים של היחידה הפכו אותו לקצין מיוחס. לא כולם אהבו את הרעיון שיש ביחידה קצין אחי שמקבל יותר סמכויות, אבל הביקורת עברה לעו"ז ליד האוזן. הוא שקע, מלא התלהבות, בבעיות המבצעיות. "גזנתית", הוא מספר, "לחתמודר עם דברים שנראים ברבע וראשון ממש מופשטים, ולפוער אותם בדרך טובה, כמו שפותחים כל בעיה קונצרטנלית. נצחית לשירת ביחידה שהפעילות שלה אינה ידועת גבול".

על מבצעי היחידה הוא מספר מנקודתראת של מעורבות אישית. עמוקים. הוא במרכז, היחידה רק ביקר. מלומת ששה הימים "התוכנו להנחות אותנו בבכל ליבנו, שם וזה גורד שלם עם שריוניות, מקי בשדה מוקשים. נהנו לנו ביד רק תלמים עו"ז, היינו ממש מעטים, אבל אמרו לנו לא לראוג כי הם חיללים לא בליכ טובים. התוכנית הזו לא כוצעה כמפורשליבר, אבל הדבר שהכי מדהים אותי, כאשר אני חושב על זה היום, זה שלא מחרתי ללכת לשם. בייסבר זה נראה לי ממש טירוף".

חשיפת מסמך "מבנה" בחילון והמופנים מסכנה הייתי חולה בארמת. וזכרתי את אחי הבחנות ששרנו לתוך המסמך.

בין פריצה לפשיטה, עו"ז המשיך להיקרע בין (חמשך בעמוד חבא)

קרינה. שוקולד עשיר.

ורד הגליל ממשיכה להמחיק לך את תחושת קרינה, שוקולד היצוא של ורד הגליל אשר הצליח לשחזר את ארצות, עכשיו לטעון גם בארץ. שוקולד שמנת אמיתי ב-5 טעמים עשירים: מילוי טריפל צ'וקלטי, שקדים שלמים, שקדים אגוזים וצימוקים, אגוזים שלמים, ואפילו מריר עם שמנת. ורד הקרינה לוחמית לך בפה ותרגיש מה זה באמת שוקולד עשיר.

ורד הגליל
המלכה של שוקולד עשיר - ישראלי

שלוש נשים בחיי עוזי דיין. הדוד משה (למעלה), נוריק דיין (מימין), אחיו של משה ואביו של עוזי (נחשו במלחמת השחרור) ואהוד ברק (ימין למטה)

בלימודים לדוקטורט היה חזק, אבל עוזי החליט להפסיק בעוד תפקיד אחד - מפקד בשריון. ב-1976 הוא עשה הסבה המימשל עם הצבא ואחר כך שנת הבירור והמינוק ביחידה שלו, לא היה לו חזק.

לא אהבתי את התפקיד, לא את האווירה, לא את הסטנדרטים והדרישות. זה לא אומר שום דבר על חיל השריון, זה אומר רק שאני לא אהבתי את זה, הוא אמר. על כשלונו שם הוא מרבה בכאב ובדיכאון. אבל הוא לא מסתיר את העובדות: "אחרי שנה וחודשי מהפיקוד, קצין נהרג בתאונה אימונים והחלט שהאחריות מוטלת עליי. נאמר לי שאני מסיים את תפקידי."

"אחרי מעלת חודשי לימודים, שחזר עוצבה בין הערבים. הלכתי בדוכות עם הערבים האוכזבים בדם והר גשמי שאני כוסע בלונגה אחת."

מבחינתו של עוזי, זה היה האחד לסיום הקריירה הצבאית. סיום עגום. אבל מי שהיה אז ומכיל רבאלון ונאל איתן, חשב אחרת. הוא הציע לעוזי לפקד על יחידת הקדמית, רגלי תפס את עוזי בקוץ חזרתי. עם כל הועם על הכשלות בשריון והחשק להשתקע במגיל השן האקדמי, לה לא יכול היה עוד לברך "מי שסגר לך שהוא לא רוצה לפקד על יחידה האחד, צריך להישלח לבדיקה במבצת אמרי" הוא אמר.

על אופיו ועל האנכיות שלו במפקד יש חילוק דעות. יש אמרים שעוזי הביא איתו ליחידה והנשוא ריינת שלא היתה לרוחם של אנשיה אבל על תרומתו המבצעת אין חולקים. מן הבחינה הזאת, עוזי נחשב גם כיום לאחד ממבין המפקדים. אחרי פעולת שחרור בני הערובה המצולות במישור, כאשר עוזי המצב מרסיסים בגלל ובחנה המשיך לפקד על הכוח עד לסיום המשימה. הוא קיבל מבצת והקדיח מאלוף יוט בגלל שער לאותו רגע נמנה עם האנשים שהשם עוזי דיין היה מעורב בהם בגורמים ורישים.

כליך טוב היה לו ביחידה שהוא ביקש מרשן למשיך ולפקד עליה מעבר לזמן שנקבע לו. רשן ששאל לסדר ההתלהבות קיבל מעוזי את הנושאה הבאה. אני יודע שהולכת להיות. מלחמה בלבנו. המלחמה הזאת אני רוצה לפקד על היחידה. היחידה (המשך במסגרת 4)

בית הדין למבחנת יום הכיפורים שמע עוזי בלונגה, שם שהה בחברת אביו שעסק בענייני עלייה. "האיש שלנו" בלונגה ריחח להם בחלחכות על "מלחמה נפלאה". אנחנו נלחמים בהם", סיפר, ועוזי הניח סווא וולך להחזיק את זה. מצידך ריחו לו שאין ביתנים טיטות של "אל על" ארצה, ועוזי הציע לטוס לקפריסין, לשכור שם סירות-מירון ולשוט בה לחופה. "מול", הוא מספר, "שגם ברנעי הצעקה האלה שמר אבא על השפיט והירי אחרי מירון האויל".

ביתנים התארגנו בכל זאת מית הירוש של "אל על". עוזי ואביו קיבלו את הכשרה במס ברגז האחרון והפעילו קשרים בדרכים הנבונים כדי לעכב את המטוס. הטיס כנר הריץ את המנועים כשנתקש להמחין למשפחת רבינוביץ-דיין על המסלול. עוזי חזר הטב את הנחיתה בארץ המאופלת, את ההשיכה, את הנסיעה המטורפת משרדהעופה היטור ליחידה ואת החברים מהיחידה יושבים בבסיס במכנסים קצרים, שחיתם קפה, ולועגים לאיש שוה עתה היע להצלת המולדת. "אתה כותב משה לאישוה מקום, הם אצור לו, אבל אנונו עייין מחכים למשימה שלנו".

אחרייכן, בחוף הלהל, כאשר היחידה הצטרפה למלחמה, הניע עוזי לאגודה של אריק שרון. הוא הורשם מאוד מיכולתו המקצועית של הנגל שרון, האומר "האיש באמת היה משמבן ועולה". מעם אגור ואת לורד משה והחשבה שקיבל היתה כאמת "שם לב ותמכיל טוב", אמר לו משה דיין, "אולי נרמה לך שאריק משכבן ומעלה, אבל זה רק משום שהאנשים שמקשים אותו הם כולם משכבן ומטה".

"האנשים שנכבשו אמש דיין חי חמידי אגשים שזקקו לו, שציבו חתנו למשה. אני לא הייתי צריך חתנו דבר, לא ציפיתי לדבר ולכן גם לא התאכזבתי."

במלחמה הזאת גם עשה עוזי הכרות ראשונה עם התחושה שנגרמת לגוף בעת שהודרים אליו וסיסי מחבת חמים. הציעה ראשונה מחר שלוש. את וסיסי המציעה הסלישית, מחבת משישה ללבנון לפני כשבע שנים, הוא עייין נושא בחזרה השמאלית, את במלחמה יום הכיפורים, הוא נמצע במרמון. ויחידתו עסקה שם בלחימה אחרי-אחרי עם המורים. עך שהגיע למקום הסיבה גוללי, הנושאה בקרב הנחילה הזה הייתה סרגל לטובת היהודים. היחידה ביקשת שאפשר לה להתייחס ולכבוש את מצב החרמון, אבל המשימה הושלה על גוללי.

אני לא רוצה להיכנס לכל הסיפור הזה", אמר עוזי, אבל איום אני בטוח שאיש לא היה עוזר אותי. עם ער היום י לי תחושה של התמצה כאשר אני חושב על מה שקרה בחרמון.

אחרי מלחמת יום הכיפורים, כל מי שרצה קיידן נשא צבא. התורפות והקידום נמכרו ברויך הנס" 8 מלחמה

מלחמת יום הכיפורים

דו"ח מעריב
האזרח הדפוק

במסדרונות קופת חולים
רוטשילד, בפתח תקווה.

האזרח הדפוק

קופ"ת. דרוש טיפול נמרץ

קופת חולים הכללית. ברדיו אומרים אחזה בקול ערב כהן אשוחב וא
אבקת כביסה אשולה. אבל בקופת חולים, כהן אשוחב חולים, נחלק האורח
הקטן באותם חורים אשוחבים, נחלקים עילגים בכתב יד דהוי, הכתוקות חז
אינטימיות, שעות קבלה שלכעמים קשה להגדיר אותן באונח "שעות",
דוכאים נרגמים ופקידות חצופות וחטאות סבלנות. הביורוקרטיה יכולה
לגרום גם לאדם בריא לחלות. החברים הולכים לחפש חברים חדשים
בקופות חולים אחרות. חחקיר.

נחת אביבה חץ ובני ער' צילם: ראובן קסטור

מקצת פרטים. חצי יום, שני תורים, שני אוטובוסים
וקצת כרגל.
הספר של א.מ. מרעננה לא נגמר בחצי יום, אפי'
לו לא בחצי שנה: "חורף '87" היה מהקשים ביותר. אחרי
מצב של שבר בעצם חברית, נתפסה אצלי כחצי ימין
ואחרי כחצי שנה של חשש ודאגה, עד לאמצעות. שום
תרופה לא עזרה. הכאבים תקפו אותי בעיקר בשכיבה.
לא יכולתי לישון בלילה הרגשתי כאבי תופת. כל
לילה ישבתי ונשכתי את קצות האצבעות מרוב כאבים.
בינואר '87 פניתי לרופאה שלי בקופת חולים. הרופאה
היתה חולה המחליף אמר שכראי לחכות עד שהיא
תחזור. אחרי שבוע שוב הגעתי למרפאה. הרופאה
נבהלה ושלחה אותי דחוף לבדיקה בבית לוינסקי.
הזמן לי חור בפברואר. התקבלתי באפריל. הכאבים
לא פסקו. הרופאה שכרקה אותי בבית לוינסקי אמרה
לי: "אתה בשבוע מטפס על קירות מרוב כאבים". אמרתי
שזה בדיוק מה שקורה. הרופאה קבעה שיהיה צורך
לנחת אחרי שבתי חרדים ולשם כך עלי לחזור למנוח
שלי, לרופא אורטופד, כדי שהוא יראה אותי ויפנה
לניתוח. במחוז רעננה הזמן בשבילי חור לאורטופד.
אמר לי להמתין בסבלנות. המתנתי כחודשיים, בנתי'
ים הגיע הקיץ והכאבים קצת שכבו. כנראה שמזג האו
וריר היום, ממתי את הכאבים. כעבור חודשיים התקשר
חי למחוז רעננה לשאול מה עם החור לאורטופד.
פקידה בשם שמונה אמרה שאין בדעך רופא, ושאוכל
לפנות לרופא עצמאי מטעם קופת חולים. אחרי עוד
שבועיים קיבלתי בדואר הפניה לרופא עצמאי.
התלאת של א.מ. לא הסתיימו. והפניה שקיבל
משמחה בדואר לרופא המקצועי לא היתה מספקת. את
זה הבין רק אחרי שבילה את כל שעות אזורי הצדדים
בחדר והמתנה של הרופא המקצועי. ביולי '87 מקעה
סבלנותו והוא כתב לנו: "דבוחי, היום 14 לתורש יוליו
חלפו למעלה משבעת חודשים מיום שהתחיל הטיפול
שלי ועד היום לא הצלחתי לראות את האורטופד שא'
מור להביא את הישועה ליסורים ולכאבים הנוראיים
שלי מדוע, רבותי, מדוע הלולו באורח הקטון?
במסופ של דבר, נחת א.מ. על הסבל שבגרם לו,
איש לא יפנה אותו. גם לא שני מבתי התנגעלות.
ר"ח מ. ורובנסקי, מנן מנהל רפואי במחוז השרון כתב
לו: "הננו מצטערים מאד על אי והבנת קבל את התי'
נצלנותנו... ושוב סליחה על הטרחה שנגרמה לך". א.
רוננו עזר ראשי למנהל נציבות תלונות הציבור במש
רד מבקר המדינה כתב: "התלונה שהיתה על הטיפול
הלקי של הקופה בבקשתך להפניה לאורטופד, נמצאה
מצדקת ואנו מקווים שמקרים כאלה לא ישבו".
דובר קופ"ת אומר בתגובה: "במרבית המקצועות
(ומשך בעמוד חבא)

ריאות והענין רציני, אומר ההוא ברדיו,
בתשריר השרות. "כשהייתי צעיר, לא
היה חשוב באיזה קופת חולים אני מבו
סח", ממשיך הגבר. עכשיו הוא יודע.
קופת חולים של ההסתדרות כמובן. אשה, ילדים, מוסר
קה, סוף. קופת חולים בגינגל. כמו אבקת כביסה ושר
קולר. תזונה, זה שם המשותף. לא עוד מנופול, יש
אלטרנטיבות, הציבור יודע את זה. עכשיו גם הם שם
בקופת חולים יודעים את זה. עובדה - תקשיבו
לגינגל.
אצל א.מ. מרעננה, זה בדיוק הסוד. כשרה צעיר,
לפני 35 שנה, גרשה, כמו כולם אז, כחבר בקופת
חולים של ההסתדרות. ביר רועית הוא מראה את הפני
סם האדום, מקור האאורה של פעם. "אני בן 56 ולמעלה
35 שנה חבר בקופת חולים של ההסתדרות... אם
הייתי יכול היום לעבור לקופת חולים אחרת, הייתי
עושה את זה ברצון, אבל בגיל... מי יקבל אותי.
פתיחה שגרתית למכתב תלונה עוד יותר שגרתית.
83 אחוזים מהציבור (כך עליהם הפירסומים הרש'
מיים), רשום כחבר אצל מבטת הבריאות מספר אחד
של המדינה - קופת חולים כללית של ההסתדרות.
כולים, פנקס אדום ותורשים ארוכים, הם חלק מהווי
חיהם של מרבית התושבים. פעם לא היה משהו אחר.
החברים התרגלו לטורים והפקידים לחברים. יחסי גומ'
ליו. כמו אותו זוג ששישים מצפון תל-אביב, שלא ברי'
וק הבין מה לא בסדר בזה שמטרישים אותם לבית
מקצת במונחהו כדי לקבל תרופה שאין בבית המרק'
חת השכונת. "תמיד זה היה ככה", אמרה הגברת, "רק
אם במונחהו חסרה התרופה, נותנים לנו פתק לבית

אביבה מלך: לדעת מתי לחלול יואב קריל, מומחה. לא רופא
ד"ר חץ דוחן, חולה הכיתה

סלפכונדו

מלחמת העולם השנייה

(המשך מהעמוד הקודם)
החשובים אין המתנה לרופא מקצועי למעלה מ-10 שנים. ישנם מקצועות, כדוגמת אורופדיה, בהם קיים מחסור אובייקטיבי של רופאים ועם כל רצוננו ומאמציינו קשה להתגבר על הקשיים.
רשימת המקרים שנשנו ונשנים ארוכה. ילד עם נפירות בנרות, שהביא בינתיים, קיבל את תוצאות משטת הגרון במעבדה השכונתית, בפרוטקציה - אחרי חמישה ימים. רופא המשפחה לא רצה לתת לו אנטיביוטיקה לטוב הירידה לא ידוע. פגיונו שיהיה צריך לעבור ניתוח קטן דרוש בעין, ובה חצי שנה בסיכונים להפגיה לספציאליסט. הוא עבר את הניתוח אחרי טירטורים שלא ייאמנו, רק מפני שסירב להשתמש בקיסרים. היום, מספרת אשתו, הוא צריך לעבור ניתוח בעין השנייה. "לא רציתי ללכת באופן פרטי, הלכתי שוב למרפאה. הרופא ביקר אותו ואמר שצריך דחוף. לנתח. הוא שאל אותנו: 'אחם רוצים להכות בנורח?' לא שאלתי אותו למה התאכזר...".

א כולם ניתנו במידה כזאת של יושר ותמימות. ולא כל המקרים מגיעים למה כזאת של גלול. הרוב הרוגים אינו עובר ניתוחים ואינו נוסק לטיפול מיוחד. את הרוב הרוגים אפשר למצוא בימי ראשון, שני, שלישי, רביעי, חמישי ושישי לפני הצהריים במרפאות השכונתיות ובבית המרקחת שפנינו. גם הם מצביעים בגללים. בחורים ארוכים ארוך כים. במרפאת "לכיר" בצפון תל-אביב בקטע העיר שהוקדש, מבנים לרופא מבין סגלנות סטואית בעיקר קשישים, עם מבט של השלמה בעיניים - נו, מה אנחנו כבר יכולים לעשות. זה מה שיש.
אחרי הצהריים לא תמצאו את החברים במרפאות. בדרך כלל סגור. חלוי במיטה, מתי ואישה. ביום רביעי כולו סגורה. גם ביום המרקחת. "למה למה זה מגיע לנו?" אלווה חוליה בבית המרקחת בנגלים. "אני קמה בבוקר מוקדם, רצה עם הילד לרופא כדי להחית ראשו. נה. בעשירי חורף, הרבה מחלות. חור ארוך צאל הרופא. בערך נסכיבות עשר אני גומרת שם, רצה מחר לבית

י"א לא תקבלת
חמורה בעבור מה
שאני משלמת. אני
רוצה שרות כשאי
וקוקה ל, בצורה
תכובדת. במקום זה
אני זוכה ליחס של
זלזול. אני לא
תחבלינה שאנשים
עוזבים אותם. יש
אלטרנטיבה"

המקרה ואם הם יוצאים להמסקה. לא האמנו. בדיקתו בעצמי בשבוע שעבר, זה נכון. על דלת בית המרקחת חלוי שלם די גרול. "כין 10:30 המסקה". חתום, הרופא הראשי. הם מתחילים לעבור שם בשבועה כבר קר, ממסכים למסך זה בעשר וממסכים בכלל בצורה ים. רק ביום ראשון ושלישי פתוח גם את הצהריים. כנראה שזה מספיק.
"לא רק בתי מרקחת. גם במעבדה", אמר רופא בכיר בקופת חולים, שלא ידעה כשמו. "זה לא יתכן שאני לא יכול לבצע צילום חזה או בדיקת מעבדה ויוניתי לחולים שלי, בכל שעות היממה. זה באבסורד. כלתי רגיל שכל השרותים הללו ניתנים רק עד עשר

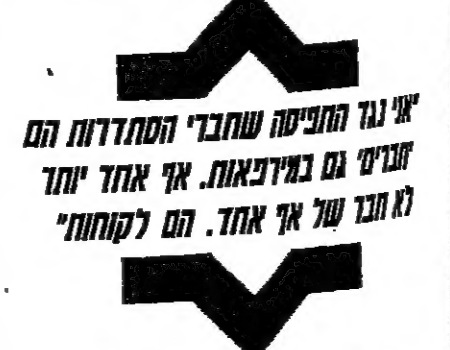
בבוקר. לשלוח חולה לבדיקת בבית-חולים, יתר ים מאשר לחיות צוות במעבדה בשעות אחר הצהריים. קופת חולים פשוט לא מכינה את הצרכים של הרפאה העכשווית.
ב'83 יבא ראשי קופת הבחירה "קופת" הנגיש את עבודת המרפאות, כדי לשפר את השרות ולחבא ליום עבודה בו יהיה רופא במרפאה במשך 11 שעות, גם ב'86 מצאנו בעתון קטע, בעקבות ועדת זכו, ועדת התקציבות, שאת הקמתה יום מוביל ההסתדרות, ישראל קיסר: "מירפאות קופת" יושעו גם את הצרכים ים ויוגנו ים עבודה ארוך", אמרו. אז אמר, אז מה

רוב קופת חולים, אמר בתגובתו "מירפאות קופת" פתוחות פעמים בשבוע אחר הצהריים, עד שעה 18.00. במיצול ופעמים בשבוע בריפאות עד שעה 14.00. אנו רוצים עתה עם איגוד רופאי קופת" על השטח שעות קבלה אחר הצהריים ובימים נוספים. ודעה שלמרבית חושבי ישראל יש יחסים ברי את, נהמכה ממון למיטות ללא כסוי. האור לעצמם שאנם ממקדימים מדי חודש כסום כפי בחברת הביטוח, כעבור ביטוח הרכב שלכם וכיום בו לא עליו קוה התאגדות, מודיע סוכן הביטוח, כי עקב התור הארוך לשרותי השטח או הפתח, תאלצו למכות שלוש שעות שים עד שתקבלו את השרות. באבסורד נכון לפי מניין והלכה המרכזית לסטטיסטיקה, שכיר ממוצע, משלם מגיל 21 עד 65, כסום המגיע בממוצע היום ל-26,400 שקל בער ביטוח בריאות. אם היה במקביל מספק זה הסכום חזה בנק, בריבית מוליכית, היה מצא בכמה היום כסום מינימלי של 54,700 שקל.

חלל הזה בריון חדרו חברות הביטוח בשנה האחרונה השוק הוציא תוכניות מרשימות, שר מוחות למלא את החסר, באין רשאה לכל דבר. רש. חברת הביטוח "דולב" מציעה ביטוח כנו השוללת אברים. "מבטיק" מסיפה לביטוח הריים גם ביטוח לטיפול של מחלת הסרטן. "מגדל" מציעה מיל מה משפחה ומפניית למערי חירום רופאים. זה שם לא מסוכסר, הפועל לפי שיקולים כלכליים. אם יש מורים - סימן שיש קוים.
לא כל החברים בקופת החמישיית בבניין החדש הועל משלימים עם מה שקורה בקופת חולים. המלי פיקאים יורעים שבשנת בחירות לא מתגייסים במל. לכותם את הריים יאמר, שחשבו על כך עד קודם הועדה המכרז של ההסתדרות דנה בכך בכובד ראש והטיקה מסקנות. יד קופת, יד חיים ודור, ישר מהפקידה בחדש מאי, מי שיבוא במקומו יצטרך להח מורד עם הצבר הממוצע, שחבלק מצא לעצמו כבר היום פתרונות חלישיים.

מים הלוח מצענה לא מבקשת טובות. היא בסך גל רחבה להציע לרופא עור "בשנה האחרונה היו לי בעיה עור. ודרך לא רופא העור בקופת חולים היתה רחבה תלמות. בעקב האחרונה הייתי לתור שלושה רופאים של יד זה רופא עור וגם גניקולוג. אני נשאל לפי שלוש חודשים עברתי לקופת חולים בעקב שלי בגמר. מרים הלוח היתה תולונה במי שפתי חתחת של ארבעים שנה בקופת" כללית. בעק חוליהם עדיין לא עברו למבכי, אבל גם זה

חור קופת" אפר על כך בתגובה "פניה לרופא קופת" חור רופא משפחה היא יתרון ולא חסרון. רופא משפחה חייב לדעת מראש על כל מחלה מהמחלות או משנים האת למבחן החולה. חוליהם רוקק, חוש

אני נגד החפיפה שחבר ההסתדרות הם
עמים גם במיכאות. אף אחד יתר
לא תב שר אף אחד. הם לקוחות"

אביה מל מבינים עובדת במכירה בבית חולים למשך. ידעת מה זה שרות חולים. היא מקבלת אותם עם חוסר התחייבות. "מסמך לב שבחנות החתום, יתר ויתור חולים מגיעים אלינו עם חוסר מעט ועבר לשלוח בנים. אחד השותפים עכשיו נמצא בלגיה, חשני שומר להשתחרר וילך וילך. בלגיה שם סבה אצרח".
למטה הלך יתר שומר אישי שחוק אצלה את שומר וילך שומר. החבר לי שאני צריכה לדעת מהם מתי אורה חולה הלכתי לתומי לרופא שלי. לא על קל אחת, כי הכל היה מתון מראש במלפון. לא למע שמה חשני ממניעים חור לרופא כסלפון. לא חלה חלה ציד לחבון את המחלה כי באותו יום הכל (המשך בעמוד 20)

בילינסון - "חורבן גמור"

בית חולים "בילינסון" היה עד לא מזמן "אייית הדגל" של קופת חולים הכללית. משיחת "מתחוררת" עם מספר רופאים בכירים ב"בילינסון", מצטיינת המונח עממה על המתרחש בבית החולים. כל הרופאים עינים שוחחנו ביקשו, ממש התחננו, שלא נזכה אותם: "יוציאו עלי חוזה, חתונתה אחד הרופאים, ייש כאן מאפיה ואם ידעו שאני דיברתי, יגזמו לכך שאיאלץ לעזוב את 'בילינסון'". ידיו מקדים בעבר, יש מספיק דוגמאות, אנשים שהעניו לדבר עמר, אמר רופא אחר.
הביטויים בהם השתמשו הרופאים בנאום להגדיר את המצב בבית החולים, לקוחים מעולם האמנה: "המצב קטסטרופלי, חמור מאד. בית החולים עומד בפני התמוטטות". "אסקלציה של אדרנלינוסיס", "חורבן גמור". "דמוקליציה בין העובדים, שרואים איך החולים נדמקים בגלל ויחול בשל". "חשד צדוד בצורה קריטית", אמר רופא בכיר. "למנו שנים כאשר חיה ביק", מסביר אחד הרופאים, היו מזוימים סכומי כסף, סחמנים פרופו, טלאי על טלאי. כמו ציגור ענה יבשה ומעומש בשוקולד חם וטרי... חיסום אין אמיל את ציגור השוקולד.

הכל מסכימים שבתי החולים של קופת" החלו להידרדר ב'1983. לאחר שביטוח הרופאים הגדולה והשכינה לא שימרה את מצב בתי החולים, ולא את מצבם של הרופאים. מי שרגיל משלם את המחיר, הוא האזרח. החבר. שמחזיק עדיין את המוסד האדום, משלם את המס לקופה ומרביק בדריקת את הבולים.

גם ב"בילינסון" מדווחים חרופאים על עויבה המוחית לטובת קופת חולים "מבכי" ולקוחות חולים קטנות אחרות: "הכל שאנחנו משלמים מחיר על חבלון במרפאות השכונתיות והאחריות, חשיית התחנה במרפאות חיי מישנות, ארכיות, שיטה המבדחת את החברים. וזהו הסחבה הבירוקרטיה התגלממה".
אחד הרופאים מתנדב לתאר את התהליך המוכר למי שנוקל לשירותי המיפואות, תוך כדי הדגשות הבפיליות במערכת: "חוליה בא למיפואות, מבוכו חצי יום, מניע לרופא המשפחה. רופא בודק ושולח את החולה לבחור בדיקת. את הבדיקות עושים בדרך כלל במרפאות האזוריות. שם הוא שוב מחכה במבחנה חורים לבחור מעבדות. אם יש לו מול - זה נגמר ביום אחד. לאחר כמה ימים (במקרה חטום), מגיעות התוצאות. שוב מחכה החולה בחור לרופא המשפחה. חרופא רואה את התוצאות, מחליט שמשורר לא גבדר. שולח את החולה למרפאות חוק של אחד מבתי החולים. וקבע לו חור לרופא ממוחה במרפאת, שלא מחליט על שחחולה עובר שורת בדיקות. חור בדיקות, חור לשלוח את התוצאות ואין מחליט חרופא הממוחה לשלוח את החולה בבית חולים. החולה צריך להצטייד בתוסס 17 מקופת חולים (המקום האדום עם כל הבולים עד האחרון, אינו מספיק ואין לו כל ערך בעיני המפקיד בבית החולים). החולה מושיפו. מעט שלושית רוח מאלץ לעבור בדיקות, כי הרופאים בבתי חולים לא מומכים על הבדיקות שנעשו במרפאות קופת". הכל מתחלחל. רק בעשירי הריאיונות. וכך חלפו להם שמועות ואולי חודשיים. בצניעות אמר לומר שבינתיים החולה עלול למות, אבל הבירוקרטיה משתוללת".

"את התפילות הזאת חייבים לחסל", אמר רופא יחסי. "אם חייך מחושב, חל חייך נראה אחרת. היס אין קשר בין התפילות. כל מיפואת עורבה שידרת בדיקות בחולה. הפרוצדורה חוזאת יקרה" מאר ומתחזקת.
כיצד, אם כן, צריכים להחזרת הדברים? ואם אפשר, בכלל לשנות את השיטות?

ידר, רופאים בית חולים "בילינסון", שלח ב'1983 באוקטובר 1987 מכתב למנהל המסדהות, ישראל קיסר, לחיי קופת", ידיו חיים ודורן, ולחיי הוועדה המרכזית של ההסתדרות הכללית. בו קבעו: "בית החולים 'בילינסון' נמצא במצב של התמוטטות. התחלית את היפגול חוליהם. התדרדרות מדרומה בתפילות ובחיי חרופאי ובריתות חוזות". של עובדי הרופאים למכונים רופאים אחרים בארץ. חרמסך מתבטא במכתבו חרופאים את מחלשת בבית החולים את חרופאיתת המוקדרת חם מחלשת: ברופאיתת רבנות במכתב (שעוקק ממנו חניע גם לידיו), קובל וער חרופאים שמתקשות רבנות בבית החולים "מתקדורת" שנים בלא מנהלים ענקיים. כך המתקלה

מלך ישראל

קינת שושנה

אחרי שהושבעה היתה "שושנה הענקית". נכשיו היא "שושנה הענקית". היא גם "האדם היחיד שמכיק מעצמו 150 מזה שיש בו". "חריצית (חלשון חריצית) בלתי נלאית", "איכפתית, נוטה הכל והכל", אבל גם "גשנית, היסטורית", "דואה נושאים תגליתיים בגבם עסקי", "יחתיית". לא בצוח שדמעות שרת הבריאות הן המרובה למחלות המערכת שהיא תמנה עליה. כן בצוח שארכליאלווליו לא תחבטו. "מערכת לא ברוחית", אומרת מי שכוח האבאק שלה חולק אותה פגסני המחרת והיוזיח בעידאק לשולחן ממשלת ישראל. ובכלל, "מי שיבוא אחרי ידיו יורח טוב?".

מאת אברהם חידוש צילום: יצחק אלהרד

ל שרים מוכים. כשהם שושנה ארכיאלולד לינו. לא רק הבכי העיזרי שבו מאשים אותה שר האוצר ולא ידועאק העינה המתמדת שהיא מסתגלת על גורל מערכה הבריאות ער שדג בה הבינו "שושנה הענקית". גם בכי של ממש, מתפרץ, מתייסת - הבכי של שרת הבריאות אחרי ההצבעה בממשלה, באוגוסט אשתקד, על ביטול פרויקט הבריאות, ואחרי שעברה "אונס קבוצתי" שבו כסו עליה חבריה, שרי המערך, לסגת מתמיכתה בהמסך הפרוייקט, להימנע בהצבעה ולגרסו ככך להיסול הטסט.

הפעם הראשונה הוציאה מתולדות ישראל שר בכח אחרי ובכלל הצבעה בממשלה. ושריכבהאחריההצבעה, זה יותר טוב, כך נדמה, משרצוחק אחריה. בכל אופן, זה יותר יוצאדופן. ושושנה באמת יוצאתדופן. לטוב או לרע - אבל יוצאת דופן בין השנים. במכלול תכונות ותנהגויות סאפסר לדרוש אותן לשבח או לגנאי, תלוי בעיני המתבונן.

כמו הבכי הזה, לשבח - היא איכפתית, דואת דאנה אמיתית לעובדים, עשה הכל מולב. לגנאי - היא רגשנית, היסטורית, רואה נושאים ממלכתיים במבט צר של איש האגודים המקצועיים.

וכמו תכונות ותנהגויות אחרות. ליקלעל וין התנועה" ולאיינכונות להתפטר גם כשהמבצב נראה כמחייב זאת אפשר לקרוא גם רכבות במשימה. כיתחית ניוון לתרגם גם לעקבות רעיונית. על

נתן. כל הזמן בעלה

שושנה ונתן אלמולווליו. יש לי מול שיש לי בעל כוח

עם חיו אומרים "שושנה נתן, בעלה של שושנה". נתן אלמולווליו, המשישאימנה. גם שנה, כבר תחילת שנים תיח. הוא מראשי אחרותהעבודה, מנהיג מועלים, חבר הוועדה המרכזת והמנהל של המסחרות ובעל המסידים. רגיש, אחרים. איש ידוע, חמיר עוסק, חמיר לא בבית, עמסין היא חמיר עוסקת, חמיר לא בבית הוא יושב ומסתובב. ערכים שלטון. נתן, סר, אלמולווליו.

לא נשאק נתן להחזיר. וליא לא בבית.

אך אחת מפתחיו לבדו "בעלה של שושנה". זה לא חיים מלמדת של נתן משותפים. שנתן חולווליו או לידאו לעצמו זה מקל עליו נכסיה.

או מה עושים בערבית? עשנו מניו לחיבורי וזה מחייב אותנו לענות להצעות. ויש גם אירועים שאנו חולקים אליהם בחופש הקנייני. זה לא חיים מייסדאיים נחמדיים.

אין נחמדי עמית נתן קצת את לבדו. אחרים חמירי. (המשיך בעמוד 15)

התכנסויות אישיות עם שר האוצר אפשר להבין גם כעל מאבק אידאולוגי. ושיגשגות היסטוריה זה גם איכפתיות ודאנה אמיתית - כבר אמרנו.

על אלה בכליות אין חולק. על החריצות, העמסיות, כוחהמאבק וההתמדה שחילכו נערה יהודיה מעידאק, מסגין התנועה והמתחרת היהודית בעיר מוסול דרך קיבוץ גוהארי ומעברת בית לילי ולשכת העבודה ונעמלת וההסתדרות והכנסת - לשולחן ממשלת ישראל.

"רוב האנשים מסיקים מעצמם פחות מהפוטנציאל הטמון בהם. שושנה היא האדם היחיד בעולם המסיק מעצמו 150 אחוזים ממה שיש בו", מגדיר אחד מחבריה ומתכוון במאשישלידבד לממאה. ואחר אומר: "היא חריצית ומלשון חריצית" בלתי נלאית. "שלישי" בכוח החריצות וההתמדה והאמנציה היא מסוגלת לעשות דברים שאחרים אינם מסוגלים לעשות באמצעות כשרון. אם יגידו לה, למשל, לשאת נאום ברכה בסניף למשלחת בריאות מסין, היא תשכח ורשח וחשנו את 100 המלים הדרושות ותעשה את זה".

שושנה ארכיאלמולווליו, שרת הבריאות זה כשנה וחצי, כעין הסערה המשתוללת הנראית קצת גדולה מכפי מידותיה, ממבין ללאמנא של שכיות ועיצומים ובעיות ומלחמות ומערכת בריאות מתמססת. "הנה שלח היא", יאמרו מבקריה, "שעריין לא תפסה שהיא כבר שרה בממשלה וממשיכה להתנהג כמו עסקנית מעולם. ואולי אינה מסוגלת אחרת".

אך זה שמאז קום המדינה ביהו רק שתי שירות ממשלתיים הפגועים, גלדו וואתו "זה באמת אינו מרכז לוכותן של ממשלות אלה. שדוקא מפלגות סוציאליסטיות, הדוגלות בשוויון נשים, ינהו כן. וזה לא בגלל שלא היו נשים. אלא המינוי שלי יהיה מריצת דרך".

אולי הוא יחיה לה, פראיורסאליט, ודוקא לרועץ. משום שהיא צורקת - יש נשים במפלגה, ועוד אין יש המיני שלח רק הגביר את התאכזבן והעיקר את הקצא שלה. יש אורה נסיר ויש נאונה ארד ובכנסת הכאה תורה כבראה גם מאשה לובלסקי. ואם שושנה יכולה להיות שרה, מרד לא הן מה גם ששליכתחילה היו סבורות, חלקן, שהמינוי מגיע להן, ויש להן בהחלט מה לומר על הסיבות שהגיעו את שמעון פרס לננות דוקא אותה. וקצת נשים תרבה מדון, לעיתים יותר מקצת גברים.

כשאני מוכיר את אורה הנאונה ומאשה - שושנה מתייבת במאלק. "כן, יש תחרות קשה בינינו. אבל מה יש, בין הגברים אין תחרות זה טבעי ולגיטימי. נשים תורמות ומקייבות למען הכלל את כל זמנן, על חשבון חיי המשפחה וחיינת והמריסטים, רצות להקדים או מה ידעה".

היא אינה מרימה ידיים. היא תורן, היא תחמורה קודמיהל במרכז המפלגה, כדי להיבחר לרשימה לכנסת הבאה, ואחריכן בבחירות הכלליות, כדי (המשיך בעמוד 15)

שרת הבריאות: "אין לי אדם שישוכח את כוח המחבטו. ואין לשד שאינו דואג קודם כל לשובדים. באחי מתמנשה ואני מייצגת חנוטה. אינו פקידה, אני שר הקובע מדיניות, וחייבת להיאבק על חפיוסות".

ספרים זה סטימצקי

במחיר מהספורים ספרים

ספרי אמנות ופוסטרים בהוצאת TASCHEN

ממייסד עיתון העולם: פוסט, רבנו, טולדו לוסרס, חירונימוס, בוש, מגרית, ואיג'וד ועוד. במחיר תמונות צבעוניות מרהיבות.

מחיר מבצע 9.90 ש"ח

70 מעבחר ספרי עם עובד, ספריה לעם ומדע-בדיוני

6. ש"ח כ"א

תן במתנה ספר בהנחה!

הדור החדש מחיר: 29.90 ש"ח	הדור החדש מחיר: 29.90 ש"ח	הדור החדש מחיר: 29.90 ש"ח	הדור החדש מחיר: 29.90 ש"ח	הדור החדש מחיר: 29.90 ש"ח	הדור החדש מחיר: 29.90 ש"ח	הדור החדש מחיר: 29.90 ש"ח	הדור החדש מחיר: 29.90 ש"ח	הדור החדש מחיר: 29.90 ש"ח	הדור החדש מחיר: 29.90 ש"ח
-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------	-------------------------------------

לאור הביקוש
מבחר קלטות מוסיקה קלאסית, ביאן, ויולה, באיכות מיוחדת וחד.
מחיר: 9.00 ש"ח

הביקוש גובר והמבצע מוחמד מחיר: 29.90 ש"ח	הביקוש גובר והמבצע מוחמד מחיר: 29.90 ש"ח	הביקוש גובר והמבצע מוחמד מחיר: 29.90 ש"ח	הביקוש גובר והמבצע מוחמד מחיר: 29.90 ש"ח	הביקוש גובר והמבצע מוחמד מחיר: 29.90 ש"ח	הביקוש גובר והמבצע מוחמד מחיר: 29.90 ש"ח	הביקוש גובר והמבצע מוחמד מחיר: 29.90 ש"ח	הביקוש גובר והמבצע מוחמד מחיר: 29.90 ש"ח	הביקוש גובר והמבצע מוחמד מחיר: 29.90 ש"ח	הביקוש גובר והמבצע מוחמד מחיר: 29.90 ש"ח
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ספרים זה סטימצקי

מבחר הספרים הגדול בישראל

יהונתן גפן

תפוז

הוא הראשון לימרי האחרון הזה שלהם, אמר פריקה נתנו להם. אבל הם למדו את זה לא באו. "זה הכל הנגה מניחא הוה" אמר פריקה לאשטו, "כבלל איזה מין שם זה חנה לגביר".

וגם העלישי למיר הפועלים לא הגיעו. הפדנסנים שנסעו עם הנדסר שלהם לנקודת האיסוף שליד פונדק הטייסים, מול תחנת הנגה של פריקה, מצאו שאין עם מי לרבו, וחזרו כלעומת שבאו, עם פדנס ריקים. ביום הרביעי פריקה כבר לא חיכה להם, אלא יצא לפדנס המפואר שלו, ובפנים הראשונה, אחרי עשרים שנה, קסם תפוז.

יו ימים בהם חשבו שצחק רבין הוא אנאליסט, אבל אחרי מדינתו היו החוקה בשמות, כבר ברור לכלול שהוא בעצם אנאליסט.

יום חמישי

שבת נמשך חיל צער שמשרת בשבתם נאו אולי נכון לומר "אז השבתים" אני מברך את חיל הזה עוד לפני שחגגתי. כי ילד רגיש וצנוע, שאותו ים וגילשים, ומתאם הוא חיל, זה לא קל לעבוד מגלשן לאלה.

אז עזר שידונת קצת. כבר שבוע שהוא מוצב באחד הכפרים בעמק, עתה הוא בא לחפש שבת. בבוקר תפס הבורד גלים, ובעת שיר הפדנס. הוא כבר ראה את מוף הדפשה שלו, עיניו עצבות.

"הן שבתים" שאלו אותו.

"הנה, אמר לי החיל, "ביום הראשון, אני רק הנה, או הנחמני כמו חש שנה, כאילו אני לא מברך מה עושים... ביום שני יצא ליטורים, אבל בכל פעם כשהיו מכות, הלכתי הצידה, כאילו שני נדיר להשתק, ואף אחד לא שם לב שאני לא משתתק... ביום השלישי הלכו לגבני ממש המונים, גם בשבת, ואני הרגשתי לא טוב, נעשתי יטויל על איזו אבן וזכיתי שזה יגמר... ביום רביעי אמרתי לעצמי שני שבתים לא טוב, ונישארתי במבאה... אבל ביום חמישי כבר מוכרי".

מוכר

השבו רגע על המצרים האלה, שראים את אותם מוכים מעבד לנבל, וממשיכים עם השלום המור הזה. האמינו לי, המבאק הזה הוא קדוש.

החשוב לרבע מה היה קורה אילו המצב היה הפוך: היום נדמים בארץ מצרים, מוכים ומגורשים בכל יום. האם למישהו יש מפתח מה היינו עושים להם? היינו שולחים את צה"ל שלנו ונבקש להם את הארץ בארצם והם, המצרים האלה, מגלים התאפקות והיני לפתע מביעים הצעות לסדר היום, לא מוותרים על השלום, מניחים לשלום ומשחרר חייב לומר להם: כל המבור, מצרים, שיהיה לי כבוד, אנשי המצרי בעל פני המסינסק, שראו אותנו משתוללים, וזהו את עצמם.

נאמק מוכר, אסיר ציון שכמוך.

עוזבים

הם תכננו עבר אל-האב הראשונה החזיר את כרטיס הברך שלו לפעולה. התכננו, אחרי שהיו שובו, שהעברון עברה עליו בעיניים. משה עזיב קצת את מנסק הברך שלו במונחת "הרות" ויצא מנסתח לחיות.

הם היו ילדו שם בראשם שאין לו מלגה לעצב ואין לו כרטיס. הם לא יצאו את הארץ, הוא יישאר שם, עם כמה חברים, יראה שני ילדו, ויבין שהם נדדו להיות ילד מנטאלי מארצו וממולדתו. הם לא האפילו את סוכי שיעשו אותו, אפילו זה לא.

יהדות ארצות-הברית

אלכסנדר שוידלר

אלי ויזל

א.מ. רוזנבל

עם, לפני המון שנים, נסעתי מטעם המגבית להורים יהודים באמריקה, מחוץ אל חור, להעצים את כוונתן מדינת ישראל ולעבור על רגשי האשם של יהודי אמריקה, שיש להם בית לאומי, אבל הם לא גרים בו. הם משכירים אותו ליהודים מרוסיה.

מאז אני רואה את הגוף הערסילאי הזה שנקרא "יהדות ארצות-הברית" כבהם ממושטש בצבע הכספי. כאן כן גם עכשיו אינני מרגיש אל הבתם הממושטש הזה כל ויקה ערכית או גנטית. אני יודע שמבחינה כלכלית מרוב ביהודים סוכים שתומכים הרבה למדינתנו, וזוים עם התכונות שלהם בשלום עד עצם היום הזה. כמו כן, אין לי בעיה אם יהודי אמריקני או קתולי מאיטליה מברך נגד מה שקורה שם, ומוחה על העוול הנעשה בשטחים שלנו, או בשטחים של אחרים. תבטיח שלי מתחילה כשאני רואה את הצירוף הזה ביהודי: "יהדות ארצות הברית". כאילו לא מספיק לנו ההתנהגות הצולעת הירדאשית שלנו, הנשיא הזה שכל הזמן רוצה שיבחר אותו לארבע שנים נוספות, יש לנו גם, כל הזמן, גם את היהדות והיא על הראש.

למשל הרב שידלר, יהודי טוב שמחה נגד מה שקורה כאן, אבל הוא לא כאן, ומתחשק לי להגיד לו את מה שלני ברס אמר פעם על האפיפיור שהתנגד לגלולות למניעת הייזן:

YOU DON'T PLAY THE GAME, YOU DON'T MAKE THE RULES.

אחם לא משתתפים במשחק, אחם לא קובעים את החוקים. לכן, הנערה היא מברוקלין שכבתה מחוץ אל חוף ואמרה "זה נורא, בפעם הראשונה אני מפגינה מול השגרירות הישראלית נגד המדינה שלי". הנערה הזאת נתפסת אצלי כחלק מהבתם הממושטש שנקרא "יהדות ארצות הברית". הבתם שאחמל מזה מול רשת הטלוויזיה ABC על ההשואה בין ישראל לרודס אפריקה, ומזה הבתם הזה ביא לירושלים, לטנגרס צנוע, ולבחינת יושב ראש עיר.

אבל מה לעשות, אני לא מרגיש אותם. הם לא מה אני מרחם עליהם, משום שהם חשבו שלעזר בגיבורי ששה הימים ואנחנו, ומתאם התרמית התחלף, ואם יש משוה שמחלף מהר, זה תרמית. ומתאם אנתו מצטיינים בקלנסים ביוחאי כחבי רשתות הטלוויזיה השונות המתחרים ביניהם מיליארד יותר דם מושטש.

אצילו רואים את המקלות, ושם רואים את הפצעים. יהודי טוב מברוקלין, או אפילו מברוקלין, קם בבוקר, קורא את ה"ניו יורק טיימס", וא.מ. רוזנבל, יהודי טוב גם הוא, שבמשך 20 שנה ערך את ה"ניו יורק טיימס" הזה, מקליק לו את הקפה והביגל של הבוקר "יהודים אינם יכולים לגרום אנשים לפתע, לנסק את עצמניהם ולצחק למי שעובר בסביבתם אתה רואה? זה יקרה גם לך, מסתבר שהם יכולים, וברור שמלת המפתח פה היא "יהודים", יש רבנים שאסור ליהודי לעשות. כשאנחנו גיבורים אנתו ישראלים, אבל כשאנחנו מלכלכים, אנתו מה מאד יהודים להיות יהודים. ומה שכמות זה - "יהדות ארצות הברית" היא יהודית, היא לא ישראלית. היא בגד של הפצעים, לא בגד של המקלות, והם ממהרים לכטוב למערכת העיתון הניו יורקי שהפעם הא.מ. רוזנבל הזה הגיב, ומישו צריך לתת לו על הראש, ליוסוס פלויס הזה.

או אלי ויזל, למשל, אלי ויזל הוא סופר יהודי אמריקני שחי בניו יורק, פליס שואה, חתן פרס נובל לשלום. מרי פעם הוא מתבטא במאמרים פושרים בעיתונות העברית בהם הוא טורח לספר לנו שהוא חמיר בצדק את מדינת ישראל, אבל מבט וכל מורו הוא גם מסיח ונארתן מאמר מסיים שקראתי לפני כשבועיים) לאומת העולם ואומר שכל המדינות מתנהגות כמונו ורק אותו שושטיס בעמדה שכזאת. הוא מציין את הטיפול שארצות הברית נתנה לוויטנאמא, את מדיניות צרפת באליז, את בריתות השלום-אליסטיות למה הוא לא מוכיר את גרמניה לעזאזל, ואומר שזו צביעות להאשים את מדינת ישראל מהתנהגות כשאר האומות המתקונות בעולם הזה.

זהו כל העניין, וזה לא כאן. זהו חתן, אבל לא שלי. משום שאם יש לקח לשואת יהודי אירופה זהו רק אחת שלא תזוהי שואה נוספת, לשום עם, בשום מקום בעולם, ואם מר ויזל, זהו קם ואומר שאסור לנו להכות במינעושים, לכולם מותר, לנו אמור, הייתי-גותן לו עוד שלושה פריט-נוכל לשלום על ישראל. אבל הוא לא אבן את זה. הוא ממשיך להשתכח בשלולית התמימה הזאת ששמה "יהדות ארצות הברית", שחק עם תרס לשום מקם.

מלך בית אלה

קופ"ת. דרוש טיפול נמרץ

(המשך מעמוד 13)

כבר היה מלא. אחרי הצהריים הם לא עבדו. אני שואל את מי שעובד בכפר. לא יכול להיות חולה אחרי הצהריים? אני לא מקבלת תמורה בעבור מה שאני משלמת. אני רוצה שרות כשנאני וקופה לו, בצורה מכובדת. במקום זה אני רוצה ליהנות של ולול. אני לא מתפללת שאנשים עובדים אותם. יש אלטרנטיבה.

הנחיות שנמסרו לנו מקופה חלילה "מכבי", עד לוח העבודות הבאות: נמדדו 400 אלף מטרות, כ"ט אלף הם חברים שהצטרפו בחמש השנים האחרונות. במהלך "מ"ב", כלומר, הצטרפו 31 אלף חברים ורשימים. מרוב כאלפיים חמש מאות חברים שעובדים בכל חדר ועובדים ל"מכבי", אשר רוצה בכך מ"בלינסון. אנחנו מרשימים במחלקת שיש גידול במספר החברים של חברי "מכבי". מה שראוי לנו, שהחברים לא עובדים בגלל היחס שהם מקבלים בבתי החולים. עובדה שמדי שנים לבוא אלינו. מה שמבשרי אותם הוא היחס במר רפאות השכונתיות.

רוב קופ"ת, דור תגר, אמר על כך, שגורמים המעורבים בכך, מנסים להלך אימים בנושא המעבר לקופ"ת "מכבי". עליהם הוטלו שלוש התופעות מוגברות ביותר. ועוד הוטל הדבר שאין שורר לספקנות, כי במדינות הקרובות היחס למבוטחים נורע. מרים הלון עונה על כך בצטטה רופא משפחה במרפאה שלה: "סלי" 90 שקל, כמו שאר משלמת לרופא פרטי ותקבלו ממני את אותו היחס. בשביל המסכרות העלו

"צריך למות בשביל לראות רופא"

כתוב, למוות לחדר האחות. ונשמת שלטו. מי שצריך מעבר ביום ראשון, חמישי או שישי - שיחמש את החברים שלו. יודים לקופה השנית. כאן חדר חלוקת תרופות. וליו החלון משתרך כמובן חור.

על הדלת של חדר האחות כתוב בכתב ברוך: "לדיעת הקהל לנול שימושים לטובת הקהל ולאוחר שחוקקו להחלפת לעבור לעיתות חפזות חברים לבדיקות דם מראש אצל האחיות חדר 11. המומין יתקבל בחור, או מקומם שהקהל יוכלו הנגה ויחנך כמותו. ב" רב האחות דחל". אמילו בסימני מיתק חושבים בימים טובים אלה בקופ"ת, ליד משקוף הדלת חליו מתק נוסף ובו נכתב בארזים: "לדיעת הקהל, לא להשאיר שתיים וצוות ליד הדלת זה יורק לשון תורה אחתיה". את התמונה הנתקת חלו של מה שמשאירים ליד הדלת, או משאירים למיזוכם. עמוסים

בה של, זה מה שאני רוצה לתת. לא רוצה להתאמץ. יואב קריל מונה לפני שנה, בלחץ של גורמים במערכת, לסגן יו"ר קופת חולים. לא רופא, מנהל מקצועי, עם דרכו נטיו. שאלנו אותו איך זה שחברי קופ"ת עובדים היום בלי מנטימנטים אחרי ותק של שנים? קופ"ת לא השכילה לחוש את הרגלי הצריכה של צבא לקוחותיה, שרשרת שרות יותר טוב. הרעיון של המדינה הוא לא רע אבל לא במתכונת שנות העשרים. שקופ"ת לא רוצה להתנגד ממנה. אני נגד התפיסה שחברי ההסתדרות הם "חברים" גם במדינות. אף אחד יותר לא חבר של אף אחד. במדינות הם לקוחות שלנו, ואנחנו צריכים לשרת אותם בעד כסף.

צריך לתת לעבור את התופש לפנות לרופא המקצועי בכל שיבוש. במחור ה-הרץ וההגבר בשנה שעברה את השיטה. שם יש אכסוסיה גדולה ממרינט אנלוקסטי ות, שהתרגלה לקבל שרות רפואי ברמה. הייתה סכנה שהרבה יעזבו אם לא נאפשר זאת. היחס השרות הזה התרחב לכל המחוזות במעט, ועובר בהצלחה תפיסת הניהול הגנרליסטית שהתנה בקופ"ת. היא שמשפחה את המערכת. חובתי בהנהלה לראות ששלושה מיליון מבוטחים שלי יקבלו שרות טוב. זאת הצגה הכי גדולה היום של קופ"ת.

אביבה מק ובני עזרי

ב-1980* התחילו את המהפיכה בלעדית.

החיה כמו רג מחוץ למים. המאבקים הציבוריים מתחם החברתי הם נשמת אשה. התפסות נוכח משימת היגל של המערכת אינה עולה ברצתה. היא מותרת את טענות האוצר על גבויים וכפילויות במערכת הבריאות ומכונה להצביע, בעזרת נתונים, גם על העממות ועל חוסר ביטוח בריאות ממלכתית שבשלב הבנה. התקציב הוא בעיני "שעוריה" והיא אינה נלצית מלחור על בעיית היסוד היא נוצצת באחריות, אבל השליטה והכספים הם בידי שר האוצר. הוא בעל הבית האמיתי ועושה מה שהוא רוצה. אם איאפשר לעשות משהו, מדוע לא ללכת הביתה?

"קבילתי" משרד קשה מאוד ולפעמים באמת מתנגב לו הידור לשם מה אני צריכה את כל זה אבל ממערכת לא בודדים. מי שיבא אחרי יהיה יותר טוב אני בטוחה שהוא לא ייאבק כמני על חדר. כולם אמרים שזה המעט הראשונה ששר במשרד הזה נאבק כך על מקומה ועל נפשה של הבריאות. אני עוד מאמינה שנגיע לימים טובים יותר.

נתון מתרשק על הדלת והמבלי לשעבר שהיה עלייה, דורש רן מיכאלי, מנהל בתי החולים העירוניים מליאבי, שהגיע עם קבוצת אנשים לקרן נוסף בהצעת חק ביטוח בריאות ממלכתית. יש אנשים שאם רק ישמע את קולה של השרה בלי לראותה, לא ידעו, אפילו הוא, להבחין אם אכן זהו שושנה או אחות - ורקחלה מיכאלי המכה אותה מה רצת שרת הבריאות על רבקה שושנה אריאל אלמולוני-מיכאלי יש לה קצת בעיית עם האחות האלה.

אומרים שאין לה חוש הומור, לשרת הבריאות. אבל מריקלה היא מעידה על עצמה, היא נהנית. היא נהדרת. ראיתי אותה מחקה אחי ולחצתי אף ידה לא בעצמי. עוזב את אחיה היא בוכת עצמה להישק. סעע סירתי. אחי בבית חולים מליאבי ושאלתי חולה אחת: את יודעת מי זה אחי? היא לא ידעה. כשאמתי מיהו, אמרה: "אה, זה האח של רבקה".

הא מרישה עליו שבנים? יש לי מל שיש לי בעל בזה, שיש לו הכנה מלאה לפעילות שלי, להעדריות המסובבת מהיבת. במשרד השבוע כמעט איננו נפגשים. רוב הערבים הוא לבד בבית, עם ספר או עם הטלוויזיה ומכונה שאחור במוח, בעיקר כדי לשאול אם אני רעבה.

היא מעריכה אותו מאוד ומתייעצת איתו וראה מסבתו. אין ביניהם כמעט חילוקי רעות, לא בתחום הפוליטי - שניהם נציגים - ובדוראי לא בתחום החברתי. סופיסוף באו מאותו בית-מדרש. חברים אמרים שלא אחת שומעים את קולו משה. לנתן שני ילדים מנישואיו הראשונים ויחסיה איתם טובים. אבל היא רצתה ילד משלה. כנישואיה חזרבר שמאחר מ"י. זה חסר בחיה שאינה מעליה. אותו. לא אחת התוודעה כמה הוא כואב לה. "מגיל צעיר התמסרתי כלי לעבודות העבודה ולא היה לי זמן לחשוב על חי האישי". היחס הוא אמרת שהיתה מותרת. על קריירה פוליטית למען ילד ששלה ומיעצת לבעיות. לא להצטרף ולאה את רבקה. קשה לראות אותה מחוץ לחיים הפוליטיים. היא

קינת שושנה

(המשך מהעמוד הקודם)

ברבקות ובמסירות איריקי. היא לא ידעה מעצורים. כך זה איתה גם היום. שהחזיקה ואלה היא לא שתנהח. והחזרת העלמה יהודים לארץ-ישראל ובאוגוסט 1947, מיוחזה בת 19, הגיעה גם תורה. שלמה הלל, היום יו"ר הכנסת ואז שליח המוסר לעליה, העלה אותה, עם אחריה, בטיסת לילה לא-ליגאלית והשתקטית מבגדאד. לראשונה בחייה ראתה את הלל, צנום וקטן, ויצא כחא חסיס חצי שעה לפני הנהיגה. ער היום היא זוכרת לו חסר נעורים. הנשיקה שהריקה עליו לאחר שהשכנעה כשרה היתה ביטוי לזרזו. והיא הובאה לקיבוץ שדה-נחום, שם נשלחה לנכש עובדים בעליים לננות ובשמלת משי. אחריכן היתה בין מקימי קיבוץ נווה-אור בעמק הירדן. כשהגיעה אמה ארצה, נפשה את הקיבוץ והשתכנה עם האם במעברת ביחליר. משם שלף אותה נתן אלמולוני, היום בעלה, לעבודה בלשכת העבודה ברמת-גן. אז החלה גם בפעילות המפלגתית, כנציגה אחידה והעבודה בעיר. כאן היה קו היינוק במסלול אל הצמרת.

בנכסת היא ממקי 1965. כח"כית מן השורה היתה אלופת הסאילנות. היא גם יזמה והענייה חוקים סוציאליים שכללו לאוצר כסף רב. כמה זה עולה - השלה היו מעולם לא ענינה אותה. כבר פנתם מעד אביר עלי שיהא "אשה קרה". היחס הוד על כך ששה נשים. היא מקבלת את הורגים כהמחאה.

לקראת בחירות 1981 מצאה עצמה פתאום במקום השני ברשימת המערך לכנסת. לפני רכין, לפני אבן, לפני ברלב תרגיל של פרס. אשה, ערלה-המדת, פעילה מאוד במישור החברתי, אידול-העבודה לשעבר - כל המעלות כמעט. מאחורי גבה לילגלו. לא מלחו לה עד היום. אמרו שהתרגלה וכאמת האמירה שהיא מספר שנים.

היא יודעת. אבל "נשכעת" טאץ' זה כך: "ישקוני במרנן. ונשתחלחלו לקרוא את שמות המועמדים, כמעט נמלתי מהכאן. מה זה, לפני רכין ואבן? לא השכתי שום מקומי הטבעי. לא הגשתי גות עם זה. רציתי לקום ולעצק לאן, אבל החברים, וכן, אלה מ"רין התנועה" - אתו יעצו לי לא לעשות כך. וזה גאון שכלם יצירה צריח אותה לר ליתקעני אותה

מהפיכת התינוקות החדשה מגיעה!

פנינונים

סינרים חד-פעמיים

אין מידחה, אין נביסחו
הילד תמיד גקין
לכחידוק אריות היכרות
בת 10 פניונים
ואריות חסכוניות
בת 30 פניונים + 5 חיינסו

לכל פניון יש:
כיס רחב המיועד לקלוט
את שירי המזון שנופלים
בין ביט לבית.
2 שכבות אחת אטומה,
בפני רטיבות, השנייה רכה,
בעלת כושר ספיגה.
יתרון נוסף - מדבקות
רב פעמיות.

החידושים
החדשים מגיעים
הפניונים
החדשים נחשבים יחד,
קיימים לא סתם
הם מיועדים
לפניונים
החדשים
החדשים
החדשים
החדשים

הפניון החדש

לאכול בחוץ

רק אל תבריא אותו לקלקל את הסטיוק

חוצרת בית

מרק: לאכול בלי להרגיש עם

לא תמיד אנו חושבים
במסעדות. למעשה בבית שלנו
למעשה בבית של משהו אחד.
לאחרונה, כדי לחמם את הנשמה
חזקתה בימי חורף צוננים ויטובים
אלה, הלכנו לאכול מרק אצל
ידידתנו ערית צ. מחולק, חפלא
איה מרקים שגוען עושים בחולון.

מרק, כידוע, אינו נמנה על
המגבילים בתחום החשבון
בקלוריות. נאם עושים מרק ללא
כולסטרול, ללא קלוריות ושאר
מרכיבים - ריבון של מנה.
איה טעם יש לו אבל אצל ערית
צ. גם כשהיה דליקלוריות
והמים מבולסטרול - איה טעם
חיה לו.

מאחר שערית איה מבוססת
כל אחד לביתה ולא לכל תוכנית
לביהא הוא יוצקת ממקורה, נא
לכם כאן את מרקי חמור ונסוג
אחת במדויק "עשה זאת בעצמך".

אז מה תעשה: עשה מרק של
ברוקולי וקישואים, תל, דל - אבל
סמך נטעים שגוען. קח/קחי שן
דאשי ברוקולי טרי, 5 קישואים
בינוניים, 4 חבילות אבקת מרק
פלרי, און צורך בשום תבלינים
נוספים. מתייחסים את חורקות
מוסיפים את אבקת המרק, אחריה
מעבירים בבלנדר ומקבלים מרק
"קדם" בעל מרקם אחיד, שצבעו
ועשמו "עשויים". למרות שגבול
צלחת פמנו תמצאו בקושי 50
קלוריות, בעוד שבצלחת מרק וול
המתמעות "בדרך-כלל לא מחולקת".

המחירים אינם זולים: מרק - 8
שקלים; "מרק" - 16 שקלים; פילה
ברוס בורדול - 29 שקלים; פילה
ברוס קורדורד - 35 שקלים.
במחירים ניתן לקבל אחת טקסט 28
שקלים. "וסאי" מתנחה צחיים ועדי
מש ליום א'.

המנות האחרונות אינן מופיעות
במפריט. מרקלטים אחז למען ומלוחים
כל שם פריט כהסבר ובהצבת
האריאציות האפשריות. אנוני בורגו
בקריקטל, שאיכותו התאימה לאיכות
המפריט שקיבל לקנות.

עם קורדורדו, סימן שהאוכל ערב
לחיכו של הקלינגט. עוד יסר לך שכל
עליצוהו סגה כשהוא רואה צלחת וכה
רבע מנה שהשאר האורה. אז הוא
מוכח לכר ברמקס אם לא היה כאן
איה פישל מצד המסעדה.

לוגמים את הקסיס בניהותא.
בוצעים את הלחמניות חוצרות הבית
ומרוצים בחמאה המתובלת. וכבר מגיע
סימור ככר האווח (ספוג יין פורט),
שמסך הכנתו משתרע על פני שתי
יממות. אל ה"פואגרת" המשוכנת הזה
נלווים סוסטים חמישים מלוגו המינו
וקיבלו "סרו דושיק" - תערובת
מרוסית-טונדרגס של גשר לבן, כשר
על וכבר אוח. משור אמיתי.
כמנות עיקריות מקבל שולחנו
קורדורדו וסטיינדורדול. לא לכלכל

רסאי. מסעדה צרפתית.
רחוב נאולה 37, תל-אביב.
כלי חית. בלי הצצה אל
הרחוב. רחל מונפת. מאחורי
הרלת, "אורורה" צרפתית-בורגנזה.
כתלים מרפדים כחול. ציורי-גולדן
מסוגרים. מנורות קטנות עם אהלים
שמפוזרות אורות זהובים-ארמרים.
מפות לבנות. נרות כחולים. צלחות
כחולות עם ציורים בנוסח אנגלי.
מוסיקת רקס.

הצוות רובו ככולו משמחתי. אבא
מייר הוא המנהל. אמא וקליין היא
ה"שפית". עוררים לידה במטבח שני
הבנים עוזרים לאבא כוחר האוכל שתי
הבנות. כולם מרבים עברית במטבח
צרפתי. לסייר כריסטינו ויו מעם
מסעדות בפאריס ובהיידת הצרפתית.
לפני חשע שונים עלה ארצה.
ל"הרדולה" ברחוב ירמיהו היתה אה
מחלתחור. עכשיו הוא כאן, כ"ורסאי".

מגיש כבדי אווח וכיוון, קליין ונרבה
מיניס של אומצות - ריי, מריסדיי,ר
מרינס. אם תבקש את האומצה
"הליראן", ינעץ בך פייר מכט מבולח.
הקסית, יאמר, תמיד צריך, מרס למסרה
כו הוא מבקש את האומצה שלו "עשוייה
הטב". אם אינך סובל כשר מרמס, חומין
כשר עגל. רק אל תכריח אותו לקלקל
את הסטיי.

על כוסיס של קיר (קסיס עם יין
לבן) יסר לך פייר שאת הקיירה שלו
כמטבח ואל בול 15. שליכו שמה גוג
כשהוא רואה את הצלחות חוצרות

על כוסיס של קיר (קסיס עם יין
לבן) יסר לך פייר שאת הקיירה שלו
כמטבח ואל בול 15. שליכו שמה גוג
כשהוא רואה את הצלחות חוצרות

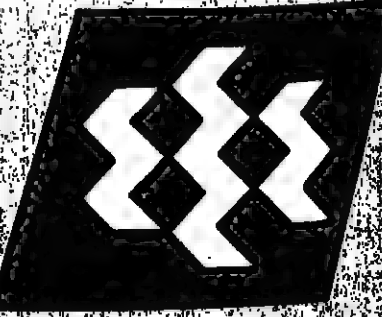
על כוסיס של קיר (קסיס עם יין
לבן) יסר לך פייר שאת הקיירה שלו
כמטבח ואל בול 15. שליכו שמה גוג
כשהוא רואה את הצלחות חוצרות

كتاب من الأصول

הכלל שלנו בבנקאות יהיות יוצאים מהכלל!

ועתה הבינלאומי הראשון יוצא מהכלל.

בדרך כלל מנכ"ל במק פונה אישית
לציבור עם חצגת הח"חות הכספיים.
עלום הוא חתום: אך לכל כל י"ש
יוצא מהכלל

חדרות חכמים מצרים ומספרם
 ימים. הפסח בחסד לשתי אתם
 תפסו. הנהיג המסביר את
 התעורר המלשנים בדרות את
 זה כהת שם. ילולת לחתן
 אתם מספרים בנורו
 מהשנים פתוחות מקור
 חלשים כמעט לזכרן. ה-
 קומה יצירות את חם
 ילולות את חם
 חסד פסח משמר
 תחת חירות מן המ
 חסד משמרת בנות
 וחוסרת. הן יפס
 חסות וחכמות

התחשבה התחבנית מתבססת על
הדבר ואומנם כי מה שמשתלם
לדבר ששולל. כיוצא בזה, דבר
לעולם, וכן בשנים, אחרות
לעולם, לבקש עשות אלף קולות
חשיבים רבים מתם אשר פתחו
ברבולמי חשבון נוסף, וכן, וכן
תוך קצו זמן לחשבון, ולקור
הדורות הכפפים של חשבון
מצינים שנת אשר שנה על אותה
פועלים, וכן, וכן, וכן, וכן
הגבולות בקצבת הגבולות
שואריות, תחילה ששיות, וכן
תחבנית, וכן, וכן, וכן, וכן
מקביל לישות מורית וכן
במקביל ומאמנים את
החלוקה

בבגד יחיד ויצא חפץ בעולם
במבואות ישראל אף הוא אומ'
כמחמא גדולה גם הלכות
העסקים התובעים ובידור
פתחתם לערכם מורכבים מנאמ'
ביבילאום תשובה חולמת
לצדקתם.

גם בעוד הנחלת הבגד וצבור
העובדים יושן חכי ביד לתת לו
הקדוש ישר משה יום אישי
(והחמות העולם לעבור)

זו חתונה שלו לחמשין ולח
בגד יחיד בגד יצא מחבל

שלום וזוג
מחול כל

עולם על
לצבור

שלום דונגר
מחול כלל

פאזיטיוו

גלי עטרי. מי שולח לה פרחים

בחאום גם היא גורמת להיטמרה. השירים שלה מונגנים מכל קצוות המקאלה, אנשים שוב רוצים להציץ ולראות את האשה שמאחורי הזמרת. זו שגרה בבבלי, אהבת להיות לבד, עדיין מחפש את גבר החלומות שיהיה יפה וחתיך ובעל חוש הומור ונפיון חיים, וידע גם לבכות לה על הכתף. ואז היא חחבק אותו בכיף. גלי עטרי, המחזקה מ"הללויה", היא עכשיו אשה שנפתחת לעולם. "עכשיו אני אהבת את עצמי יותר".

מאח תלמה אדמון
צילם: שמואל דחמני

הקהל, אמרים, מעניין בחייה הפרטיים של הזמרת. כנעניות התקליטים יט ביקוש שלא נודע כמוהו בטרם זאת תקליט אל רחוב הנמר הישראלי הצפוף. ארבעים וחמישה אלף עותקים, אמרים, כבר מונחים בכיס של גלי עטרי בתקליטה "עטרי" אחר לפני החרף. וככל ואת, אמרים, הקהל מעוניין בחייה הפרטיים של הזמרת. ומה אם החיים הפרטיים האלה אינם מרעפים ומה אם הזמרת מתבטאת היטב כעיקר בוימרה, והמלים של השירים שלה, שנכתבו בידי אחרים, אמירות מה שיש לה לומר על אהבה, געגועים, אכזבה, תקווה הקהל לא יתפסק, אמרים.

או הזמרת, כהה וערינה, פותחת את הילת בבבלי, קומה חשע. הצבע הלבן של האימונית שלה מוגד במכאון לשיער שלה, לייסיה. מחתת לייסים מצוץ בעיתונות אותו מכט נשמר היטב. אחר כך היא מתייבבת בין הורדים בסלון. ורדים לבנים על השולחן, גומרים את החיים שלהם ביום ששי בצהריים. ורדים ורודים על השולחן במינת האוכל, עשירים מבר שלא ימות לעולם, רק יצבור אבק. ורד אחר ארז מעל לכרית סאטן אדומה, זעירה, צורה של לב וכחוב עליו "שפע ברכות". ורדים שחורים על הקיר, מתוך מוסטר שכתוב עליו "דור".

הארוחים על השולחן כבר נבזלים. זה בסדר, עוד מעט הם יתחלמו. מי יביא מרזחם מריים?

יכרא.
מי, את?
לא.
אז מי?
הנצח.

ככה נצליח לקלוט רק רמזים מתייה הפרטיים של הזמרת. הנה, זמזום בשפתון הילת. גלי ניגשה, בוסלת ממישהו ור עטוף בנייר לבנדיקס, מניחה אותו בכוס מים בבירה, ער שיהיה לה זמן לקצוץ את הנכעולים ולהחזקן ור דקורטיבי. היא נותנת מטבע כריו של השליח (המשך בעמוד הבא)

גלי עטרי: "כל יום אני לומדת משהו חדש"

בכל פינה בירושלים יש חלק מהאני המשפחתי שלי

אנחנו יושבי בית גדול
בשנים שירושלים יהיה נהוגה
הרבה בעור וזרוע ואולי לכן
התרגלנו לשבת בערב בבית

שמה פרטי

כל שנה כשישנו, אני נשבע על חננה -
בזה הנשבע בירושלמי, משמח אותי שאני
יכול לקחת חלק בחוכמה להקמת ירושלים
במחנה ירושה. עץ, כשכילי, הוא מקום
שאפשר לנח בלילה ולהגות בלוחי. היו בירושלים
רק עצים מועטים, ואולי רחוקא שמום כי היה אליהם
חם מיותר. היינו מטיילים לעצים שכעס המצלבה
לחורשה של עשור, נוסעים ליער בקריה-ענבים
וכליג בעשר מכלים בצל העץ שלי קבר שמעון
הדברי.

נשיעת עד מרגש אותי בכל פעם מחדש. הרי זה
רבי נפלא לקחת שם עובד ומחנך ולהפכו למשורר, חי,
מקובל. לרחוק את העירוב במעשי ירי אדם ואיורם
שלמים שאתה זוכר אותם קרובים, למשל גוש להב או
יחיה, הנחכים וזר שנים מעטות ליערות. אני אוהב
לשילב בארץ ולראות צמחים ראשונים. יער, משכתי
ראשונים, קרובי, עמק, רחוקה עם סיפור הצאר,
רביבים עם הציפה, מקומות שאפשר לראות איד
החור. כשאחזק פכיר את חולדות הארץ, יורד את
הרבים, את סמכות העבר הרוחני, כי כמו להכיר בית
על כל קטנותי, במחנות והיסטוריה עד זנג, והכל
גורם ומלא וזה מרתק.

כל מה שקשור בארץ ישראל ובעם היהודי,
בעיקר בתולדות התנועה הציונית, מרתק אותי
במיוחד. הרי היסטוריה וזו חג המסורות. זה חומר
הקריאה שלי. בעברית ובאנגלית אני יודע ועוסק עברית,
מקום בה חשבת ורא כל, נענו שצריך להקשיב לו
ולחיות אותו. אם כי הרי ריבוי צינים אדירים, אין זה
הענין המדעי שלי, אבל אני מקור אחזק את העיסוקים
שלי חסר.

רוחני, וזה, ויאל תהיה ותהיה. סוקרטס אהובים
עלי ביותר. סוקרטס הקדום אני אוהב מאוד את אגדה
לייב ואת משה לייב הלפרין. יצא שכל כל שיחה
ספרים בעברית אני קורא ספר אחד באנגלית ושניים
באנגלית. כמעט אני קורא את ספרו של טיגניץ על
לוג' היהודית, וספר התולדות את "עם חומרי" של
חיים באר, מפני שיש בו דיוולס.

יש גם ספרים בעברית אחרים שמעניינים אותי
הרי אני לא רק בן הארץ והוא אלא גם בן העולם
והחשפון, הוא יצא והוכרזות של קיסטנר, אני חוש
לשירא בזר. מאד מעניין אותי לסיור כל מה שקשה
ברחוקים וכמובן לסיור על בריהם - גם מבחנה
יהודית וגם מבחנה נוסית עולמי. הנאצים מצטמצמים
ומפלאים את כל הארצות בחור העבודה. שלי
ובחורים אחרים עוד מבנית ועד מדי, וקשה להפטר

ירושלים שלי מתחילה בנחלת
שבעה, שכונה שיוסף ריטלין היה
ממייסדה וראשון למתיישבים בה
כעבור זמן קצר הצטרף אליו אחיו
רבי משה, אבייסי. סבי
היה הילד היהודי הראשון
שגורל מחוץ לחומות"

יש אשיות בת-זמננו אתה מעריץ? כרגיל, כל כצולסון והרב אברהם יצחק הכהן קוק.
יש אשיות הסעודיות אתה מעריץ? הרב רמב"ם.
על מה צד לך על אנשים שחיים בלי משה, בלי חוכה, בריקנות.
למה אתה כזה לאנשים שהשואה היא הקוטיב שלהם.
אתה אתה מבדד אנשי מעשה.
גם אתה מתקנא באנשים שהם אנציקלופדיה מחלבת, ובאנשים שיש להם חכמת הדי.
מה מה קשה לך לעמוד בקשה של אב שכול.
המקומם אותך לא איבדת. כאילו כל העסק לא שלך ואתה לא אחראי.
זה לא מוסרי בעיניך בשם העיון, שחיתות ציבורית, ולוול ברבשו של האחר.
נשך ברבש ציבורי.
למה קשה לך לסלוח על הדמיונות שמיספסטי ומפספסים אחרים, ועל שנאה המובילה
לחלוקה.
המנועל אותך קונויות ואנשים שעושים אותם.
המנועל אותך בשלל מאמנים לך, או כשחושבים שאפשר למכור לי הכל.
מה התולדות שלך אני רוצה מדי לא ולחם על מקומי, חי חיים ציבוריים אבל לא נאבק
ולא שמעוד. אינשה, עוד לא יצאתי מהמחנות, ואולי אני פחות מדי מסתגל לשונייים
שחשתי וחסרה מתייבים.
מה התולדות הגדולה שלך חלקי בגיוס העם היהודי למגביות החירום בשעת הימים ויום
הנפשים, חומותי לגיוס יהדות ארצ"ב למען יהודי בריה"מ, וחלקי במאמצים לחידוש
השטח של החור והמעשה של כלל.
על מה אתה מתחרט? שלא למדתי מספיק.
במה אתה גאה? שהייתי ליד מוקדי הכרעה, ושפלה בחלקי חוכות לעבוד במחיצה אישים
ועלם ברצנים הסטוריים לעם היהודי.
מה נתן לך תחושה בעתהוון האמנה בחזון הציוני.
המפערות את בעתהוון כשאנשים מאבדים את האמונה הזאת.
אין אתה מנסה את עצמך באחרות טובה? אוכל יהודי, אוכל מוסרי או אוכל איטלקי.
כיתה מפורט אתה עוסקו להכיר, את זה מפורט.
מה אתה שונא לעשות? דברים שאני לא יודע.
נאחז מצב אתה אוהב לחימצא? כשאני יודע שלדבר שאני עשה או מחליט יהיו תוצאות
שלעם ולא חשב באיזה שעה.
מה יסודי? בעיניך זאב וילנאי היה ישראלי בעיני, עם אהבת הארץ. ידיעת הארץ,
והחשיות והעבודה שהיא אבן של מור.
מה אתה שונא בארץ? את מה שמחפשת כאן הפערים, יחס החלול בעיבים, חוסר הרצון
לאת את הפערות, במיתת המעטות, אכול ושחתי מחר נמות.
מה ברוך חילוח החוק שלך בשניליות שאיבדתי את בני משפחתי בביקור בחל"אביב.
מה אתה רוצה לעשות כשתצא לגימלאוזה? ללמוד וללמד את תולדות הישוב הציוני
משנות שנות, ולשכור ספר על דמויות ושכונות בירושלים של ילדותי.

אני קורא בנחת, משורר מסלונים ומתנודד להכיר
בדבר זה או אחר כל חצי שעה.
אני אוהב תופעה בכך גדול. ללכת להצגה,
קבוצה, מוזיאון, לשתות עם אנשים, מדי פעם לנסוע
לראות גוסים בעיקר הרדנים בגוש שטוח אין הרבה
אפשרויות. אבל בדרך-כלל בילוי, בשבילי זה ממש
בחי עם חברים מתקופת התנוה, אולי מפני שהתנוה
היתה יותר מבית, וחלק גדול מירידי הם ריבלינים
ריבלינים יש בכל גווי הקשת הפוליטית.

"בכל שנה בטר" בשבט, אני נוטע
עץ. בילדותי היו בירושלים רק
עצים מועטים, ואולי רווקא משום
כך היה אליהם יחס מיוחד"

משפחתי ריבלין מאד מוסיקלית. אבל בחוכה יש
קבוצה של אנשים צלילי ואני חושב קצת ראש
לאגודה הזו, התרגלתי למוסיקה. אני
אוהב בעיקר שירי איי. זמרים כמו יחזקאל גלמן, נחמה
הנר, חנה לזקס הנר, ביפית ומפוזנים. אני מאוד
אוהב לשמוע חזנות טובה. בוא אני, רווקא
פירושקעקע, האהבה הגדולה שלי הוא סינטיסי. אני

רומה שירושלים מתחדדת
והולכת, שהחוגים הדתיים מנהלים
אסטרטגיה של כיבוש רחוב אחר
רחוב, רובע אחר רובע, מתערבים
בחיי הפרט, מציקים. אותם דתיים
שבת"א מאפשרים לך לחיות איך
שאתה רוצה, משתלטים
פה בצורה כפייתית."

אני מאוד החיך מהרב קוק שריגלו היה
סובלנות. לי יש יחס שכלל לדת, למסורת. מדאיג
אותי מאוד כיוון ההתפתחות של ירושלים. וזמנה
שהעיר מתחדדת והולכת, שהחוגים הדתיים מנהלים
אסטרטגיה של כיבוש רובע אחר רובע, רובע אחר
רובע, מתערבים בחיי הפרט, מציקים, עושים את
החיים לחילוניים בשכונה רחבת בלתי-נסבלים. אותם
דתיים שבתל-אביב מאפשרים לך לחיות איך שאתה
רוצה, משתלטים פה בצורה כפייתית. וגדל דור צעיר
שמרגיש שאין לו עתיד בירושלים ויש תחושה לא
בריאה שמגבילים אותך, שאינך יודע מה ירצו ממך
מחר. וכעניינים האלה, גם תחושה היא עזובה. הייתי
מאד רוצה שיהיו יותר יהודים בירושלים, אבל יהודים
מכל הסוגים והדברים לא רק חרדים

"משפחתי ריבלין מאד מוסיקלית,
אבל בחוכה יש קבוצה של אונינים
ערלות ואני חושב שאני ראש
לאגודה הזו, התרגלתי למוסיקה,
אבל לאהוב - אני אוהב בעיקר
שירי איי, וחזנות טובה. בזה אני
רווקא פייר-שמעקער."

בשנים שהייתי בגננת התנוה גרתי בתל-אביב
והנחתי ממנה דיומ תל-אביב לא מושכת אותי, אני לא
נימנה על מקרשי היום החמישי בתל-אביב. הים וראי
שלא מרבה אלי. אני ירושלמי, ירושלמי שלי מחזילה
בנחלת שבעה, שכונה שיוסף ריבלין - שהיה ידוע
בכינוי רבי יושע שטענעל-מאכר - היה ממייסדיה
וראשון למתיישבים בה. כעבור זמן קצר הצטרף אליו
אחיו, רבי משה, אבייסי. אני קרין על שמו, סבי היה
חילד והוזהרי והראשון שגורל מחוץ לחומות. וכמובן
מזכרת בחיה ובחי, בדייאה ושערי אדם, שכונות בהן
גורלתי וחלמתי לחרו, ובתי דור, שם היה מרכז הרב
והרצל הכללי שאבי יודווי היו לעלים. כל ונאה
שערים שלמשפחה היו היו חלק במסורת וזה גייסתי
נער דתי לנחמה.

אני אוהב לחזור למחנות יהודית, בשנים
האחרונות אני מושג בשכונות פחות ופחות אנשים
שאני מכיר. אבל בכל מינה בירושלים יש חלק
המתייכמת ביהודה.

ראייתך גורית ברצק
ציורום: אורית וילברמן

מלביש מלביש

לך על שיש ב-12 תשלומים

עכשיו גם אתה יכול ללכת על שיש, אצלך בבית. אין לך מזמנים? אין בעיות. בפריטל אתה מקבל 12 תשלומים. השיש שלך - עכשיו! זאת התשלומים החודשיים הכולל לבצע בנחות ובקלות. חשבת ששיש יקר? בפריטל תוכל לבחור ממיטב רגמי השיש האיטלקי בהנחות אמיתיות של 15%-20%. אתה צריך את השיש עכשיו? בפריטל אין צורך לחכות. אתה בותר את השיש ומקבלו מיד. רצונך בגודל מיוחד? בפריטל זה אפשרי. בנוסף למיזות הסטנדרטיות של 30x30, 40x20, 60x30, תוכל לקבל מרחיבי שיש לפי חומה. אז למה לך לחכות? עכשיו גם אתה יכול. לך נל שיש ב-12 תשלומים, בוא לשיש פריטל.

אספקה אידיאלית 20% 15% הנחה אידיאלית

שיש פריטל, אזור התעשייה הישן (נע"י הקן-אופ), נתניה 053-615285, 28152
פריטל
בהנחה יוקם אביטל ונני

שיכורים

עזה, ונציה

אני לעבוד בונציה. אני בדרך לפנישה. מציג שיש לפנישה, ברוחב שהוא הסייל מהד נעלם, הקאמלה גראנדה, והנה במקום למען הנשמה את מראות התעלה, אני לא מסין לחשוב על העיתונות האיטלקית ויחסה המפוק נגדו, ומה לעשות, ואיך אפשר להפעיל את הדי ונציה לעצור את הלינץ, ומתווכח נחש עם כל מיני עיתונאים איטלקיים. והאם דעם שבמלחמה האיטלקית אמרים ממשלת מלביש.

בשן לתפוס של כל איטלקי אני רואה את משהו בעמוד הראשון "עוד שני הדיגים, אבל זה מתיק מעט", "מחאות נגד גירוש הפלסטינים", כולו שמורכב בסטאלינגרד, כולו שני הדיגים הם סכח המוני, וכאלו קצת רחוקה מסינים לגור אצל אחיהם הוא נחש המלחמה, וכבר שמעתי הרבה איטלקים האומרים: אם תתיקשורת העולמית בנת כולו אנוש מבצעים סבו גורשים, אז חל כח לעשות את זה יותר ברע לא יוכלו למצוא יקון שכבר עברו את השיא האפשרי. מה אני לא מתרבו בארמונות הציבוריים המלכותיים מתעוררת ליד עמדתך למה אני מנסה שוב בגלל עזה.

ונציה היא באמת מקום מיוחד, ובחורף, כשאין תיירים והתנועה בתעלה מעטה, רואים עוד יותר טוב את הייחוד שלה. הנה עובר על פני ה"ברניקס" של ונציה, זו סידת מגוע מהירה שעליה כתוב: "העברות ערך". איך לא חשבתי קודם לעצמי שגם בעיר על מים צריך כלי רכב מיוחד להעברת כספים ודברים יקרים. וזה רק אחד הדברים שלא חשבתי עליהם והקשורים בהפעלת עיר כגון ונציה. הבנתי את זה כשראיתי נוף שט מולי.

ישבנו בפניקס, על יד על הדי ראינו גביעי יין נאים על השולחן, בצבע אמרסק, "איוו יופי", התלהבתי, "מוראנו", ואז ראיתי את תחזית הגביע, שבוסר וחזיתו הניחו אותו הפוך ושם טבועו צרפת.

קיימתי את הפנישות שלי בונציה, ועכשיו אולי יהודי ונציה יכתבו לעיתונים האיטלקיים, ויצלצלו לטלוויזיה שלהם שיפסיקו להגיד ממשלת תליאביב, אלה שפגשתי הם תומכי שלום עכשיו ומטה מזה, אבל ללא ויכוח הסכמנו שהשתוללות הלא-הוגנת של העיתונות האיטלקית חייבת להיעצר. לקראת סוף היום שאלתי אותם איך מגיעים לתערוכה מסוימת שהתקיימה בריוק באותו יום בונציה. תערוכת מבשרי עיניים עתיקים.

"טוב ששאלת אותנו ולא שאלת איטלקים", הם אמרו לי, "רק זה חסר עכשיו, שישאלו יסתובב בונציה כימים אלה וישאל על התערוכה למבשרי עיניים".

למחרת בבוקר עוד הספקתי לקפוץ לראות את מבשרי העיניים העתיקים. עיר הנפלאות ונציה קיבלה את התאורה האמיתית. בשר אדם קדוך, שרוף ומלקה מצוי בשיכבה עבה מתחת לכל מרצפות הערים המערביות היפות, והתרבותיות ומסיפות המוסר ליהודים העומדים על נפשם.

כל מי שיש בו טיפת רגישות חש באוויר אירופה את האכזריות.

עיתונים הם דבר רגיל כאן, פרט לחלק מארבעים השנה האחרונות בחלק מאירופה. ותערוכה היתה אסוף של דברים נוראים. יותר אולי ממוצגים אחרים דק לי כלב לראות את המבשרי להשתק צעקות הנחקר, לכל יפריעו לדינאי החוקרים. זו מסכת ברזל הנסגרת על ראש המעונה בוישוק, ואנב כך גם בוחקת לתוך פיו קופסת ברזל ארוכה, התקעת שם עד הגיון, וחזר קטן בה המאפשר נשימת אוויר.

גוסטרי גם בשורה. שקראתי כשביקרתי פעם ברוסנבורג, עיר נחרת-למראה בגרמניה, על הדרך הקצרה לא אחת מאשר הדרך הרומנטית. כך היה כתוב במדריך (בהוצאת, אגודת הסטודנטים של הארזאנד) ליד התומת יש גם מדיאון קטן למבשרי עיניים, שיוכר כי הדיים באירופה אינם רק נגזת ארומים ובלמים ציוריים.

משהו:

דם חוטף קטשופ.

התחלות

תיירת זרה צעירה באיטליה תסכול ממה שהיא אולי מיטרד ואולי לא, מה אני יודע? כל איטלקי ינסה להתחיל איתה.

איטלקי לא מסוגל לוותר על הודמנות לנצל את ההודמנות. ובטח פעם אחת נחזר מיליון הוא גם הצליח, או שמע על מישהו שהצליח, מה שנותן לו מרץ להפסיד הלאה. כבר שמעתי על הרבה משפטי התחלה גואשים באנגלית עילגת, אבל תשמעו מה שסיפרה סוזאן "איטלקי בא אלי ברוחב ואמר: 'זו אשה אמריקנית, אני אוהב אותך', כי את מגלגלת את הרגליים שלך".

מבצע מלביש

אם לא הייתי נמצא ברומא, לא הייתי פוגש כאן בערב שיש ישראלי את רגנו שבא מהארץ, ולא הייתי שומע ממנו את הסיפור הזה, ולא הייתי יודע את הדברים החשובים שקורים בארץ רגנו יצא למילואים. שלושה קצינים הם היו, נסעו ברכבת לחיפה. מולם ישבו שתי נערות, עדיין לא שכחתי איך הן הנערות הישראליות, ורגנו עוד אמר שאתן מהן היתה מעוצבת במיוחד.

הנסיקה נסיעה, שלושה המילואים מניקים והנערות לא החליפו מלה ביניהם.

אבל לפני שהגיעו לחיפה אמר פתאום נערה לאחד הנכבדים: "תלביש אותי".

"מח" "כמעט הגענו", היא אמרה, "כל הדרך הפשטת אותי בעיניים, עכשיו תלביש אותי בחורה".

מאני סויאל

גלי עטרי

(המשך מעמוד 27)
כרלה, אמרת: שלום, תורת לראיון. לא אמרת כלום, לעצאלי. על שפתי העתונות נובס ויון, המאשר שיש בחיים גם חלק מובן מאליה.

גלי, מני רפריזה?
שחקן, לעצאלי. הריסים שלה צונחים להרף שניה על חלקת לחיה, והסוד שהיא מסתירה גיל למפרים שדואי אינם תואמים את מידות המציאות שלה.

כל התקליט החדש עוסק באהבה. האהבה שהכתיב בעקבות "האוסר המתפור" כמו חול בוח", האהבה המצויה ו"למה רק חלק, קח את כולך", אהבה אינפנטילית מצועצעת, אהבת נעורים טכולה בשפע מרתי אביב סומיים, אהבה קשה, מתמסרת עד סוף הכאבים, האהבה המתמדת, הנאנקת חות על עצמה, האהבה הנשית ומכשפת, מתרחקת, מתקרבת, וגם אהבת הגוף האנושית של הוונה העלובה בגינת הירקון. גלי עטרי יצאה מן השכלול שלה מי היה מאמין, שהיא תפסיד להודות באסירות הפומביות שלה. ומה יותר פומבי מן התקליט הזה, שלהטיו "דק אתמול", "נפאל", "צעד אחד לפני הנדה", מנגנים ברשתות הרדיו לאורך ולרוחב, והתקליט עדיין לא בשוק. עוד יומיים הוא יגיע לחנויות התקליטים. עשרת אלפים עותקים יונפקו במכה ראשונה, עניין חסר תקדים. התקליט והסדר, "אמצע ספטמבר" נמכר ביצצ אלף עותקים. לפריצה הגדולה של עטרי אל תוך עצמה, בתקליט הנחבז, צופים ביקש גדול עוד יותר. סוכני המכירות מדווחים על ציפה רדודה של לקוחות בחנויות.

אם זה תרגיל פרסומי, אם לא, גלי עטרי בתקליט הזה צעד ממשי לצעד החפתחות. "אמצע ספטמבר" זה פסיעה מהוססת לכיוון האמירה האישית, והוא חסר התחייבות ממשית. הפעם גלי לוקחת על עצמה התחייבות למסר אישי. "כי לבי כבר לא חופשי" ככה נשכחת, למה לא להוודא "דק אתמול".

אין זה קריה ביטוח דעת אחרת התבררה? "המקצוע חסר, באיזה רגע אמרתי לעצמי גלי, או שאת הולכת עד הסוף, או שתעזי, תלכי תשכי באיזה מושב. במקצוע הזה שורר אדם שיש לו מה להגיד, או אם זה ככה, שימעה לעצמה זה על עבודה כבדאדם, לא רק מתחם המקצועי."

מה זאת אימרת, עובדה בבוארסא פעם בחבתי עליך שאת חסרת העמור מרוב שחזי להתפא. זה השתנה.

אם אני מנחשת, זה את צריכה לשאול אנשים שמכירים אותי טוב, טוב במוסות חיוך, בתקליט הנוכחי, תאמיני או לא, היא מתבררת. רק בסיי אחד אמנם, אבל היא מרשה לעצמה שם השתתות משמחת באמת, בעיקר על רקע רצינות העצבה של התקליט כולו, ועל רגע הפנים שנילחה עד כה לציבור. בשרי "גב" של יונה חולך יל ושמעון, גלברן, היא מנצחת: "כי איתך זה רק בגלל שאני אוהבת/ כי איתך זה רק בגלל שאני אוהבת/ כי איתך זה לא בגלל שאני אוהבת, כי איתך זה רק בגלל שאני אוהבת."

כשורה הראשונה היא כמו ילדה מתוקרמת ומטמטת קצת. בסוף השיר היא זמרת אופרה מלאת פאטוס ספרני. יחד עם גלברן היא שרה דואט סאדורי שיש בו התפתחות של בדיחות, אה, אומר הסומן, איתך יפה, היא יכולה גם להשתולל, כשהיא לא את מעטפת תקליט השרדים של השיר הזה, והוא תמונה מורצת סמלורה שלה. התמונה מציגה של זמרת אופרה חצי מודל בעצם התמסרותה להשקת הקול. גלי נבדלה ביקשת ממנו יומן, מנהל אישי, שיגוה את התמונה הזאת.

אני לא יכולה לגרום לקול להלם. הוא מכיר אותי בצורה מטימט. אני חושבת שצריך לטפח אותי, כפי שאני באמת, במנות קטנות. שאנשים לא יקבלו שוק.

יומון, ודואה עצמו אחראי לשינוי תדמיתה של עטרי, התרומה איתה, כמובן, וניצח. הם מחובבים ודואה מפי שחששות שישיות אז עטרי בעד, וגורר אותה לעבד מה שהיא מבנה "שעית", עדיין עוצמים

שמפו לידי ם מזמין אותך "לנקות את הראש" בלונדון.

20 טיסות ללונדון, 500 טוויזרים, 500 שמו ליוזי ם 10,000 טבונים ליוזי ם - וכיום מיד ללא חגלח.

קני שמפו ליוזי ם, העניקי לשערך את התכונות הנפלאות של צמח האלו-וורה ולעצמן מתנה משמעת. בעת הקנייה תקבלי כרטיס "יוזי ם", שבתוכו תוכלי לגלות את מחסרים חבאים: 20 טיסות ללונדון, 500 טוויזרים ליוזי ם, 500 שמו ליוזי ם, 10,000 טבונים ליוזי ם.

על כל קניית בקבוק שמפו תוכלי כרטיס, ככל שתקני יותר תוכלי לזכות במד פרטים וכמובן, למק את שערך בריח נחמד, רכות וברק נפלא.

ואל תשכחי, עם 20 טיסות ללונדון, חסוכי שלך גדול. שמפו ליוזי ם מכיל בתוכו מוצב שיער (קונדישיונר) לבחירתך שמפו ליוזי ם לשיער רגל, לשיער שמן ולשיער יבש.

LADY D

...עם כל יתרונות האלו-וורה.

שיווק וחפצת - יוקהי בינים.

התחנות בבבא אסורה על עבדי חברת יוקהי בינים, רחוב ימאליס פלמין פנים ועבדי פרסום יוקהי בינים.

כל פעם מתוך ה"אני" הישן החדש שלה. על עטיפת התקליט החדש היא שומרת על מסתורין, עטופה בסווור שחור ומשקפי שמש, אבל יש בתנוחה המקפלת שלה על מיטה סתורה, תרבה התעלוליות רבות. במחשוף הסווור יש רמז לטקסאפיל המעורר שלה. בתקליט החדש היא חושפת גם יכולת לבכות. "במקץ אל חלום" של ברוך פרידלנד, היא משחררת ועקב רקה מתוך המעיין והמני ביותר של האבא. כן, היא אמרת, בכיתי בהקלטה של השיר הזה. "אל תבכה, אני מוכה בשבילך".

הייתי שני אנשים שונים. אחד היה יוצא משהייתי בין אנשים שאני מכירה, ששוב לי איתם,

יבחום ההכפעה כולם עמדו עד שיצאנו, ואיש לא עזב את האולם עד שנכנסו לדולסרדים האוהבה. אבל זכרתי ויכלתי גם את החלק השני של המציאות

שני סיבות. אחד היה שולש בי כשהייתי בין שני אנשים לא מוכרים. זה חולך ומפתח לאיתור בין שני האנשים האלה. אני עובדת על עצמי. היום אני מרגישה גם עצמי הרבה יותר טוב.

זה נשמע כמו דיקלום מאד מפורמטות והאלה לבחיות האישיות. חלפת למסלול שילמד אותך איך לעבוד על עצמך.

"הלכת" פעם אחת לפסיכולוג. אמרתי לו שאני רוצה להשתחרר, להגיש יותר כמות בעצמי. הוא אמר לי: את יכולה לבוא לשבת באן ואני אגיד לך את יכולה לעזור לעצמך, הלכתי ועודתי לעצמי. המפתח לבקראם זה הרצון שלי, אמונה בעצמי. ראיית את הסרט הזה, "דאגנא פרייב", על רץ מרתון, שמישהו הבשיל אותו באמצע הריצה. או נכון, זה רק מרט, אבל אני מאמינה בזה. אם משהו יגיד לי היום את חייבת לרוץ כל יום עשרה קילומטרים, אחת את מותה, אין גלי - אני ארוץ. ואני לא יורעת אם יש לזה גבולות, למה שמוח הרצון יסיל להשיג. תראי, בתחלה רק רציתי לא לפחד בחופעה. אחריכך רציתי גם להנות בחופעה. אחריכך רציתי שגם הקהל יהיה. עכשיו אני לא רוצה לעשות חשבון לשום דבר. להתמקד על ההופעה. אני שמתכנן להגיע לשני הדריגים. או מה, מסתפקים בזה כל יום אני לזמרת משה חדש. כל יום אני רוצה משה חדש."

בשמוע ובא תחיל בחזרת לקראת מופע אישי שישתח כשבילה קופות סוף מאדים, לראשונה בקריירה. היא לא מפתחת. שנים רבות חילסה במסעמים מטעם ועדי עורבים הקול לא הבחין אם יש שמוער על הבמה הוא זמר או זמרת. כשנתיים האחרונות הופיעה במסגרות מכורות מראש, אבל אנשים באו כדי לשמוע אותה. סולו יורמן אמר שנקיטונים ובמסעמים היו פנים סומעיים. עטרי לא נחה להם "הלוואה" אנשים עברו איתה חזית "אני מעריפה קול חרבות". היא אמרת, "קול שמקשיב. לא דווקא זה שמנסה בדיים ושר עד כדי לשמוע מה חלש שר. המועד מרגש אותי. זה עד צעד בתשעה העצבים שלי כאן. לתת לעצמי לזרם בכעיות. אני לא יודעת אם אמלא אולמות. גם אם יבואו מאתיים (המשך מעמוד 31)

האני מניח

הא'נדי'אנים כובש א'זר'קה

כמסך ארבע שעות ביום ראשון
האחרון, רבנות הישיבות ליד
הסאטמ, אין יצא ואין בא. ורק
אחרון לפני השעה עשר בשר
התחברו כאחת תורות בשר
התחברו מתחת לתורה, אדם בשר,
כלוש מתען, עם טריטסור גורל חי את חות
גורל חי השתהי הוא קצן ונתתי וצלצל במעשה, נבי
שאינו יורד כיור לשחר את השמחה הארצה
בשעת שאנו כן
הממלאת אותנו. וזה היה הראשון.
כבר היה הרחוב לפסק את גורל של גמירות הצחק
המגופני גללים, וירקדים וחיבוקים וקצרות
ושמירה ראש וראש הממלכה.

את עברה ישועה ליי
אפילו האלות במזרחותיהם של השמיים
בניצור שאנן קייח השפעה האמיתית בעיר, לא העליח
להסיר את העובדה שמה שהתגין לחובות בים א'
בלילה היה, קודם כל, עושר עילאי: הדרסקט'
(רדומי העור, "האינדיאנים") של וושינגטון ניצח

מופלאים והפכו את חשיגנטק לבירה האמיתית והבלתי מעורערת של ארצות הברית. הרהת, רנוור אכלה אתה.

ברכב השלישי של המשחק אספו הושיענים ונבגונים שבע נקודות נוספות, ולא התנגדו מרגלים, והציר המגיני של שדרות ישראל באה"ל עודד עין, והדיר לידד התוב מ' לחיי, ששומשחק מחלי לשעכם אותו. ברוקנרנס לא חילץ, אלא עצמו בנה מכל רצו, לזכר על מה הוא מביא. הוא ממש קרב שבע לא רוצה במצולתו הנוסח של הקטנה של, ומצדד מוכח לא עזר, שבונוקס לא זה משיגים אפילו את עשר הנקודות והדאשנות. ברוקנרנס מרחו, על מנהגם בן תהלה נון אלוה, פשוט לא היה אכזב. הרוקנרנס עשו מהם ממוסוס וגיבו בזה את הריצתם.

בשומשחקי מקצתי לחיי יכול להזדהות ללא

קושי עם הסיסמה הבסיסית של ספורט הפוטבול, ושל תורת הספורט המקצועי בכללותה: "הניצחון אינו העיקר. הניצחון זה הרבר היחיד שקובע".

לא צריך להיות תושב את הערים שבו לשלם קצונה למשקח הנגזר, כלי הרכב קטנים והמנוטול ה"הורגל" החדש, ככל שדיוני בן לבין הורגל המוכר לנו מקרי בהחלט. סוף השבוע של המספרות ותהן לא לאומי במימנים שרק אמריקה יודעת אותם. תעבורה של מורים וזו המרד, וזו העצמאות וזו התהירה. כל שבעיני המספרות מקצועי, בארה"א, אין אנו משלמים ומה לנו של המספרות, ככה יורו גם תחבני הניסיון המתחרה. מה שבועיים, לא יכול להפעיל שלוחיו או דרוי, מכל לשלם על סך הרוי, על מצב של מצב בריאות של משקליו השונים, על מצב הדשא במיטתיו, על דרכיות האחרונה בתוך המספרות או על מסיבות הפאר של באק קנט קוס, מולטימיליוני בן 75, שואה בעלי של דרכיות.

{המשך בעמוד הבא}

החוק, גורג' שולג, ענד כחוקו של הרדסקינס על חליפתו כשאיחד את נשיא הצרים, חוסי מובארק

(חמש מחלומות הקודם)
בשנים, זה כלל כמובן את ה"ושינגטון פוסט" הספרט, מלשן ספורי המוטובל היחיד מעבר למחור הספרט, אל העמודים הראשונים וסדורי התרבות, הברור, הסגנון, הרעות, התרבות המטופחת, העסקים המון, המסעות, וביום המשחק, כמובן, גם מאמר מערכת, מה המלא - 2300 עותקים מרחיבים המריגה התרצו כסאן ריינו, התפסמו במשתאות החינם שערבו הפטרונים המרוכזים של הספורט הלאומי מסביב לשעור, וריחות על הציפה הגורלית ובעיקר אלה על אלה.

מחיר הכרטיסים למשחק נע בין 300 דולר בקצות לאף וחמש מאות דולר למקום טוב באמצע. שבוץ לפני הספורט היו במורעות הלח עשרה טורים עם הצעות מיוחדות לאהדים בעלי יתר כסף משכיל. מחר שכינת דירה בשכונת הארלי כסאן ריינו, סמך לאצטדיון, היה כאלף וחמש מאות דולר, אבל היו גם "עיסקות חילול" של וילות ועם גאקווי הכרטיסים תמורת 20 אלף דולר. למי שצור נשאר ערוך, חצית המוכרות לא יכלה להרביק את קצב הביקוש. מחירי קוקה קולה שנותרו סגורות ומלאות במסופרבל הקודם שבו השתלבו הרדסקינס, העצו להיכני העטאלוגיה במאה ער מאתיים דולר.

לחיים. זה עוד כולם לעומת מורעה ספירסם אתר מאהרמים כדור, שהגיע את... אשתו תמורת כרטיס למופרכול.

אפילו שר החוק, גורג' שולג, ענד כחוקו של הרדסקינס על חליפתו כשאיחד את נשיא הצרים, חוסי מובארק

אנכ, בחושינגטון כרטיסים למשחקי הרדסקינס הם מצד כלתי ניתן להשיג גם כרטיסים כחשיקונג: כל המוקמות לכל המשחקים העתותיים באיצטדיון בין 50 אלף המוקמות מבורים למגויים, ורשימת הממונים בתור משתרת לסיים ארוכות.

כמובן שאין צורך לטרות בכל אלה, אם הייתם בין המאזינים שחור מעלתו ג'ק קנט קוק, בעלי הרדסקינס, הפך כיקוס. אלה חסכו מושינגטון ביום ה' שלפני המשחק, כשיטת נלכו מיוחדת שכולה מחלקה ראשונה לביילי סופסופעל על חשבון הכאורן, שישא צניה כמסופרבל, מדציע המיחד של ק'ק קוק הוא אתר האנשים העשירים בעולם יום ויחם את הוא שחור מיליאיר או רק שש מאות מיליון דולר. הוא אהב עתונאי צמרת, סופרים ואנשים, ומיליונרים שחור מיליון. עד כמה רב הכבוד אליו תיעד העובדה שהתעוררה בצניעה את העובדה שרק בשבוע שעבר נולד בו זכר כמות' לרעייתו החוקר, סואן בת ה-32. קוק סוען שהילד לא שלו ורוצה נגו, ובינתים הוא מכלה כסאן ריינו, עם חברה צעירה אחרת.

מתם בני אדם שנשארו לראות את המשחק

ג'ק קנט קוק, חות מולטי-מיליונר מאושר ביום ראשון האחרון. הרדסקינס הם שלו

בטלוויזיה בחושינגטון, התקשטו בכובעי מצחיה וצעיפים כותוב וחס'ארום. המהדרים התחפשו ל"אדומי ער", עם כל התלבושת ביום הגורלי. רבים ענדו מסכות קטנות בצורת חוסי מור - מתחם מרי נבון. אפילו שר החץ, ג'רי שולג, ענד כפחור של הקבוצה על חליפתו, כשאחד ביום ר' שעבר את נשיא מצרים, חוסי מובארק, לראות צורים. לנשיא ריינו, נשיאות לקבל נשיה של הרדסקינס, נשלחו מיר וזוג חתוננים עם סמלי הברונקס. וזכני מוכרות, כפתורים, חולצות, גרביים ומה לא צנו בין לילה בכל חנות הרכבת החליפות, המסופות. למי שרצה להאזן במצאות נותרה האפשרות של צביעת פניו ושעור בצבעי הקבוצה מרגור, אנכ, היעור ספורים על גבות שחצות את העי כולה כשרק צבעי הברונקס - כחום ושחור - לגופה. מסעדות ובורים ערכו מסיבות ומשתאות לכבוד המסופרבל, להקט הענק יזמרו וסרו המנונים שחורו במיוחד. בעצם שעות כתיבת השורות האלה, סמך לסיים המשחק, מורחים כבר המילים על אלבומי הצחק.

וכל זה על מה ולמה על חברות של גברים מגורלים הרבת מעל לממוצ, המכלים את רוב ומנס במסעדות איננים אלה על אלה, כמאבק על כור שצורות כריזה גדולה עם קצוות מתורדרים לצופה שלא תורד כחלמה, המשחק נראה פרימיטיבי ואווילי גם יור, לא עליכם. שריקה, וכל הלובסטים חנוקים, הלוכשים בגגים מחזיקים מסמכים על אחר מהם, שהצליח לחסוך את הכבוד. חוך שניות כולם עלי, עימה של חברה על הראש, שריקה חוזרים להסחר כחתי שורות, הכור מניע למישור ושוב הם מתגללים כולם ביתר כמו דרדקים בכור, בעד הקיין מסביר בקול נחנך מתורגמות את גורל ההישג, או המחר.

אובי המשחק מאמינים כמובן, שאין דומה לו בתחבום. את ר' המוטובל התגרב להסביר לי עודד עין, הראה במשחק מערכת מסובכת ועדינה של טקטיקה ואסטרטגיה, קריטיות ותובנה. במסופרבל, אם הכנינו נכון, כמו כדורגל, יש אמנם שערם בשני עבר המגרש שאורכו מאה יארר וכמה מטרות, אבל בכך כמעט מסתיים הדמיון. במסופרבל משנינים נקודות באות משני דרכים: "טאק"דאון, שהיא הכאת הכור, אחוז בידיו של אחד השחקנים, אל האויר שמעבר לסק

מספרים על עודד דין אחד מדגמד שכל כך האמין בקבוצתו האהודה, עד שהבטיח לשחקן "סליחה ומחילה על שחשבנו שהברונקוס יכולים לנצח את הרדסקינס". כל כך היה בטוח

עודד דין, שחקן הברונקוס. גם השנה הפסידו

של מחליף "קוורטרבאק" הקבוע ג'יי שורדר ובמשכורות נמוכה - "רק" 450 אלף דולר, לשנה לעומת 800 אלף של שורדר. שורדר הבלונדיני השחצן איכוב שוב ושוב והמאמן ג'י גינס, בעצמו אנדה גרעצת, החליט שויליאמס יושק בגמר גביע אליגה הלאומית נגד הוויקינגס, לפני שבועיים. אחרי נצחוני חיה ברור שהמסופרבל שלו, אך איש לא תיאר לעצמו שהוא יהפוך אותו להצלחה סנסציונית כל כך.

המשחק ביום א' כמו נועד להדינם את התבנית שהפכה קלאסית לחיו של ויליאמס מבירה עסיקתא לאיגרא רמה התחללה היתה אסון. קבוצתו החלה בגלל שמאל, הוא וחבריו שחקן גורע, המסידו כדורים וגרמו לברונקס לזכות בשבע נקודות, שניות ספורות אחרי שהכור הגיע לידם בפעם הראשונה. ויליאמס גם החליק ורגלו עוקמה קשה, והמאמן החליף אותו בשורדר. לרגע נרמה היה שנחמת הגולל על "קוורטרבאק" השחור הראשון בהיסטוריה המסופרבל, לכאוב הגורל של אוהריו המרגנים, אבל הוא חזר לסיריה מהזימה של הבקעות ונקודות, שהשאירה את הברונקוס מאחור, וניפצה לחלוטין את אגרת ג'ין אליווי. רגור לא זכתה אפילו בנקודה אחת בשלושת הרבעים האחרונים של המשחק (שאורכו נטו שעה אחת, אך הוא השתרע, עם כל ההפסקות, על קרוב לארבע שעות).

אחר שאינו שותף, מן הסתם, לשמחתם של אוהריו ויליאמס הוא עודד דין מרגור, שאמונתו בקבוצה האהובה סיבבה אותו בהתשבות שסופה רע ומר. לא זו בלבד שהוא התחייב בפני שותפיו בחושינגטון, כי אם יפסירו הברונקוס הוא יפרסם מודעה ב"ושינגטון פוסט" ובה ייאמר כי הוא "מבקש סליחה ומחילה על שחשבנו כי הברונקוס יכולים לנצח את הרדסקינס - התערערת כללה גם התחייבות לצאת לרחובת האיש של רגור לבוש בתחונני רדסקינס מעל מכנסי חליפתו.

בנצחונם המלא של הבעלים, הציבור לא גילה עניין בתביעותיהם של השחקנים, שרובם מרוויחים יותר ממאה אלף דולר לשנה.

השחקן האחד והיחיד שהוא סולו ומנהיג גם יתר, הוא "קוורטרבאק", במילון מגיד מתורגם המונח "לרץ" או "מכחף התקפה". "קוורטרבאק" הוא האיש שקולס את הכור מתברץ עם תחילת כל שלב במשחק, והוא המחליף כיצד לנהל את התקפה: לזרוק כדור לאחד השחקנים המתקדמים בריצה לקראת האגרון משני עברי המגרש, הוויידיסברס" להעביר אותו לאחד משחקני המרכז, הרינגביקס" רכי העוצמה והעוצים בכוח את מחסום ההגנה להשתתות, כדי לתת לחברים הזרמנות להרויח עוד כמה יארדים יקרים - עם המלכך בכך שהוא עצמו יופל ארצה עם הכור ביד, ולהמלכך לא סאק" - איכור כדור ביד "קוורטרבאק", זה אנכ, אסון לא קטן, מפני שפירושו אובדן יארדים יקרים (מפני שמקומו באחור הקבוצה: או ארלי, ככלות כל הקצינים יכול "קוורטרבאק" לרוץ בעצמו עם הכור ולקוות להשיג התקדמות. פעולה זו נחשבת מסוכנת במיוחד מפני שבמקרה כזה הרץ המרכזי נחשף להתקפה מיידית של הגורילות הענקיות מההתקפה הידיבה, ולסכנת פציעה וחבלה של השחקן הרגיש ביותר במשחק.

לפני כל תזקפה מורע קוורטרבאק לחבריו על הטקטיקה שבה בחר, והם מתכנסים להתייעצות - "הארלי", אך בדרך כלל עליו להחליט החלטות מהירות וקשות בשניות הראשונות של כל קבלת כדור. גורל המשחק סלו בידיו, מה שהופך אותו לכוכב עליון שכל העינים נשאות אליו. זהו תפקיד של אסטרטגט מוחזר, שבצד השני האתלטים חייב להיות כעל אינטליגנציה מהירה וכישר מנהיגות וחי משמעי. איש לא התפלא כשענק יפה תואר שהיך את "הקאפאלו בילס" לפני עשרים שנה הלך ממגרש ישר לטקס, והיום הוא רץ לנשיאות ארצות הברית ג'ק קנט הוא מפורז המסופרבל, הנוכחי, עריין מספר שולש או ארבע אך הוא עריין צעיר, ומנכאם לו שמערכת הבחירות הבאה יגיע רחוק יותר. אם שחקן קטנוע יכול להיות האיש שגורלה של אמריקה מונה בידיו, שחקן מוטובל על אחת כמה וכמה.

"קוורטרבאק" שרביא את קבוצתו לסופרבל נחשב להצלחה מסחררת. השבוע, הציבו הקבוצות המתחרות שני מוטרטוארים, שכל אחד מהם בני מחזותיים הבונים גיבוריהם של מרטנים עלילתיים אסיים. ג'ין אליווי מהרגור ברונקוס נחשב - לפחות עד יום א' האחרון - ל"קוורטרבאק" בעל כשרון נדיר, ארלי הסוב ביותר בליגות הקיימות כיום. הוא אחוז והסופרטאים תבריים שהיו כעבר כוכבים במשחק אחר. בקול' שיחק ביססל. בדיי דרוק שבקולארו שרים עליו בלאורות עממיות, ודי. הוזב של תאליי הבלונדיני הזה היו הסיבה לכך שמי שרצה להמר "על כחש, שם אח כספ על אליווי תברונקוס.

אבל חשינגטון שלחה לסאן ריינו דמות מרשימה לא פחות, ובסופו של דבר, נצחוני של ראג ויליאמס והא הנצחנה המשממת ביותר של המסופרבל, ויליאמס, הוא השחקן השחור הראשון שזכה א' פעם לעמוד בסופרבל "קוורטרבאק", המעבר המשמעותי הוא מבחן מחור למחש שחור, חישלם את השחורים ואת שחורי קירוב הנענים בכלל מה גם שהוא איירע בקבוצה שרבים עריין וזכרים לה את הימים שבהם נשמרה בה בקנאות טורחת הנזע הלבן, ויליאמס, בן 32, התן למסל לאומי של כוח התמרה ומכל, היכולת להעלות מעל היגיו האיש למען המטרה הקבוצתית והבטחת הכל הידיים לרקלם את ההיסטוריה הארוכה של אסנתותיו האישיות. מתחל של רעייתו הצעירה מנידור במרה, כשלותותיו הצורבים בעבר "לארדורדו" והקלאסי.

הוא חול את העונה הנוכחית בחושינגטון על תקן

מל אור מקטעי המשחק, הקבוצה כעלת הכור והתקפת השניה מניבה כישורים שונים ורדשים לטקס המתקדמים עם הכור, ולמגנינים, המנסים לקט אמן כלם חייבים להיות עצמני כוח ושרידים, מהיר וזע, אבל התחמיתות השונות שלהם מחייבות יומה וזח או הנמישות בואריאציות שונות. רוב שחק המסופל מתחילים ומסיימים את הקריירה ממקור אחד ויחיד - אין כאן קידום מקצועי, אלא מתחל נפית ומקצועית כמעט כמו בכורות רבורים.

כולם חייבים להיות לא גם בעלי כשר סכל לפציעות, שהן חלק כלתי נפרד מהמשחק. כאשר הם מנגנשים אלה כאלה כמאבק העיקש על הכור, או גופלים ארצה במבטם, שכינת רגל או די וז על עינה מקרה נדיר. התלבושת כוללת מגינים חזקים הרב בחלקי הנחי הפציעים, בעיקר הבכירים, הנשים הנוצרי ומכונן קסדה לראש, מה שגורם למפי פופסל להצאת גוללים עוד יותר ממה שהם נמס. ושיית בנטח אורחים מן החלל החיצון, ואם נתם שולס של סקס נביר, תבילות שרירים ארוכות וזח נעשים הזקים היטב וגיורה מתרחבת לקראת חותמים.

ההלמת האדאל של שוכינים זכרי, גם לנשים ז' אפער על המגרש קבוצות של נערות צעירות מלכונות הדקות המתורצות בהתלבושות בשולי המסך מעודדות את ה"יכורים. יד עם עשרות אלפי גולנים הצבעוניים, התומדות והמופעים המגרש, הצלילו השחקנים להמלי את השחקן החזק בעל הכור על הארמה - להתקדם על הרעול על מקדורת נפילתה. אפשר להתקדם על יד מסייה לשחקנים המתקדמים בריצה או לרוץ עם הכור ביד. על שחקן שהכור בידו יתגמלו כל ענקי הבסו המשתתפים בהגנת הקבוצה השניה. קבוצה שלא התקדמה עשרה יארד אחרי איבועה נסיונות, מאבדה את ההזקמה והכור עונד לרעוטה.

הוא חול את העונה הנוכחית בחושינגטון על תקן

הוא חול את העונה הנוכחית בחושינגטון על תקן

הוא חול את העונה הנוכחית בחושינגטון על תקן

הוא חול את העונה הנוכחית בחושינגטון על תקן

פלא מן אל

דואים לד מאת יהודית חנוך

לפני שנת נראו ברכיים חשופות רק מה ושמע עכשיו הסטרייטין מתפשט. אפילו גל הקור לא עצר אותם. מתאזר רואים ברחוב רגליים חשופות, בתצאות קצרות. כי תיים רק אלה שיש להן מה להחשיף, מעצור. בברים אוהבים את החשיפה הזו, נשים לא כל כך. לא רק מפני שלא לכר לן יש רגליים יפות. גם מפני שהתצאות הקצרות והצרות נוחות מחות ממכנסים או מקרסוליות, מחיכות צעירים קטנים יותר, יותר מודעות לצורת הליכה, ליישורה, ומומנויות כל מאצ'ו מצוי להשמיץ קריאת ביניים.

בעשור האחרון, כשהקרסוליות והמכנסים כיסו שוקיים חסובות וגם במה לא כל כך חסובות, כמעט נשכחו הרגליים.

עוטף הרגלים אינו רק קשריה של מעצבים שהחליטו לעשות שינוי קיצוני, כדי לאלץ נשים לצאת ולקנות בגדים חדשים, אחרי שהמכירות ירדו לשפל כגלל כמה שנים בלי שינויים משמעותיים. אופנה זה עסקים וכסף אבל לא רק זה. מי שמחפש משמעות מעבר לכו המכסלית, יגלה שקיצור התצאות סימן, כשבעים השנים האחרונות, שינויים חברתיים וכלכליים, במובן הרחב יותר.

עלייתה ונפילתה של המכסלת
סופה של מלחמת העולם הראשונה הביא לא רק לצעדים ראשונים בשחרור האשה. כשנשים יצאו מאחורי הכיכרים והעריסות, הן זרקו את כל מכשירי העניוים שלבשו מתחת לבגדים, ושחו טמל הנשיות כמשך מאות שנים. נשים החלו ללבוש בגדים שהציגו את הגוף כמות שהוא כבעל, ובמקום הראשונה מאן ימי הרומאים והיוונים, גם חשפו את השוקיים והברכיים.

פרק ב' כעלייתה והכניסלת של המכסלת. נרשם אחרי טמולת הבורסה בניו יורק והמשבר של שנת 1929, בשנות השפל הכלכלי. הבגדים שוב התארכו, ובתצאליים המצחיבים של אותה תקופה, רואים שוב רק קרסוליים חשופים.

קוטו שאנל, מעצבת האופנה שהחליה לכבד או כפאריס, אפילו טבעה מסע לשון כשאמרה שהברכיים הן החלק המבוקש ביותר בגופה של האשה. אבל זה לא מנע בידה, ביחד עם כל אופנאי פאריס, לקצר שוב את המכסלת. ב-1940, כשמלחמת העולם השנייה כבר התהו בעיצומה, אפשר לחשוש את הסיבה ברצון לחסוך בדבר, בשנות הארבעים ברצון לחסוך בדבר, בשל החסור ששרר בשנות המלחמה.

אבל לא רק זו הייתה הסיבה. נשים ויפשו רדכים להבליט את נשיותן ואיגו את התפתים המרוסרות שבבגדים, ברגליים חשופות עד לברכיים. הרגליים היו למלל הסקס, והצלומה של בטי גרייבל, הרגליים של אמריק, הוא אתר הטמלים והבולטים של אותה תקופה.

ב-1947, שוב ירד המסך על הרגליים. בריסטיאן דיוור' המציא את הרציו לוק, תצאות פעמנויות וארוכות, וכולן ורש את הבגדים הישנים. לא רק באופנה חגגה השמרנות, גם בחיים. נשים חזרו הביתה, לגרל את ילדי ה"כייבי בוס" והרגליים נשארו מכוסות, עד אמצע שנות השישים, כשמארי

קוואנט, בוטיקאית לונדונית ואנדרר קראג, מעצב אופנה פאריסאי, עלו על מתפשט. אפילו גל הקור לא עצר אותם. מתאזר רואים ברחוב רגליים חשופות, בתצאות קצרות. כי תיים רק אלה שיש להן מה להחשיף, מעצור. בברים אוהבים את החשיפה הזו, נשים לא כל כך. לא רק מפני שלא לכר לן יש רגליים יפות. גם מפני שהתצאות הקצרות והצרות נוחות מחות ממכנסים או מקרסוליות, מחיכות צעירים קטנים יותר, יותר מודעות לצורת הליכה, ליישורה, ומומנויות כל מאצ'ו מצוי להשמיץ קריאת ביניים.

בעשור האחרון, כשהקרסוליות והמכנסים כיסו שוקיים חסובות וגם במה לא כל כך חסובות, כמעט נשכחו הרגליים.

עוטף הרגלים אינו רק קשריה של מעצבים שהחליטו לעשות שינוי קיצוני, כדי לאלץ נשים לצאת ולקנות בגדים חדשים, אחרי שהמכירות ירדו לשפל כגלל כמה שנים בלי שינויים משמעותיים. אופנה זה עסקים וכסף אבל לא רק זה. מי שמחפש משמעות מעבר לכו המכסלית, יגלה שקיצור התצאות סימן, כשבעים השנים האחרונות, שינויים חברתיים וכלכליים, במובן הרחב יותר.

עלייתה ונפילתה של המכסלת
סופה של מלחמת העולם הראשונה הביא לא רק לצעדים ראשונים בשחרור האשה. כשנשים יצאו מאחורי הכיכרים והעריסות, הן זרקו את כל מכשירי העניוים שלבשו מתחת לבגדים, ושחו טמל הנשיות כמשך מאות שנים. נשים החלו ללבוש בגדים שהציגו את הגוף כמות שהוא כבעל, ובמקום הראשונה מאן ימי הרומאים והיוונים, גם חשפו את השוקיים והברכיים.

פרק ב' כעלייתה והכניסלת של המכסלת. נרשם אחרי טמולת הבורסה בניו יורק והמשבר של שנת 1929, בשנות השפל הכלכלי. הבגדים שוב התארכו, ובתצאליים המצחיבים של אותה תקופה, רואים שוב רק קרסוליים חשופים.

קוטו שאנל, מעצבת האופנה שהחליה לכבד או כפאריס, אפילו טבעה מסע לשון כשאמרה שהברכיים הן החלק המבוקש ביותר בגופה של האשה. אבל זה לא מנע בידה, ביחד עם כל אופנאי פאריס, לקצר שוב את המכסלת. ב-1940, כשמלחמת העולם השנייה כבר התהו בעיצומה, אפשר לחשוש את הסיבה ברצון לחסוך בדבר, בשנות הארבעים ברצון לחסוך בדבר, בשל החסור ששרר בשנות המלחמה.

אבל לא רק זו הייתה הסיבה. נשים ויפשו רדכים להבליט את נשיותן ואיגו את התפתים המרוסרות שבבגדים, ברגליים חשופות עד לברכיים. הרגליים היו למלל הסקס, והצלומה של בטי גרייבל, הרגליים של אמריק, הוא אתר הטמלים והבולטים של אותה תקופה.

בעשור האחרון, כשהקרסוליות והמכנסים כיסו שוקיים חסובות וגם במה לא כל כך חסובות, כמעט נשכחו הרגליים.

עוטף הרגלים אינו רק קשריה של מעצבים שהחליטו לעשות שינוי קיצוני, כדי לאלץ נשים לצאת ולקנות בגדים חדשים, אחרי שהמכירות ירדו לשפל כגלל כמה שנים בלי שינויים משמעותיים. אופנה זה עסקים וכסף אבל לא רק זה. מי שמחפש משמעות מעבר לכו המכסלית, יגלה שקיצור התצאות סימן, כשבעים השנים האחרונות, שינויים חברתיים וכלכליים, במובן הרחב יותר.

עלייתה ונפילתה של המכסלת
סופה של מלחמת העולם הראשונה הביא לא רק לצעדים ראשונים בשחרור האשה. כשנשים יצאו מאחורי הכיכרים והעריסות, הן זרקו את כל מכשירי העניוים שלבשו מתחת לבגדים, ושחו טמל הנשיות כמשך מאות שנים. נשים החלו ללבוש בגדים שהציגו את הגוף כמות שהוא כבעל, ובמקום הראשונה מאן ימי הרומאים והיוונים, גם חשפו את השוקיים והברכיים.

פרק ב' כעלייתה והכניסלת של המכסלת. נרשם אחרי טמולת הבורסה בניו יורק והמשבר של שנת 1929, בשנות השפל הכלכלי. הבגדים שוב התארכו, ובתצאליים המצחיבים של אותה תקופה, רואים שוב רק קרסוליים חשופים.

קוטו שאנל, מעצבת האופנה שהחליה לכבד או כפאריס, אפילו טבעה מסע לשון כשאמרה שהברכיים הן החלק המבוקש ביותר בגופה של האשה. אבל זה לא מנע בידה, ביחד עם כל אופנאי פאריס, לקצר שוב את המכסלת. ב-1940, כשמלחמת העולם השנייה כבר התהו בעיצומה, אפשר לחשוש את הסיבה ברצון לחסוך בדבר, בשנות הארבעים ברצון לחסוך בדבר, בשל החסור ששרר בשנות המלחמה.

אבל לא רק זו הייתה הסיבה. נשים ויפשו רדכים להבליט את נשיותן ואיגו את התפתים המרוסרות שבבגדים, ברגליים חשופות עד לברכיים. הרגליים היו למלל הסקס, והצלומה של בטי גרייבל, הרגליים של אמריק, הוא אתר הטמלים והבולטים של אותה תקופה.

ב-1947, שוב ירד המסך על הרגליים. בריסטיאן דיוור' המציא את הרציו לוק, תצאות פעמנויות וארוכות, וכולן ורש את הבגדים הישנים. לא רק באופנה חגגה השמרנות, גם בחיים. נשים חזרו הביתה, לגרל את ילדי ה"כייבי בוס" והרגליים נשארו מכוסות, עד אמצע שנות השישים, כשמארי

"סווינג" עם עיטורים
מיכין, למעלה. אפשר
למצוא בשלושה גוונים
- אפור, כהה ושחור
(גיבור סבינה)
- במחנה הגדולה -
דיכיות צבעונית
מטמנות מעל הברכיים,
הלכות טוב עם פני
רובא, "ג'ק קובל"
נקודות על רגליים ו
משמאל, למעלה "בוא,
טובל'ה"

מעשה-קדרה

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

מאיר סגל

בעמוד זה מבחר מהדוריות
והמודעות שפורסמו ב"מעריב"
בשבוע שבין 29.1.53 - 5.2.53.
הנוסח המקורי נשמר.
ליקט: גבריאל שטרסמן.

מעריב

השבוע לפני 35 שנה

ביום ששי 6 במרואר
יופיע
עיתון בשפה הפולנית
"PRZEKROŚ"
בו משתתפים כל חברי מערכת
"KRONIKA"
*
"KRONIKA"
מופיע בימי א' - ג'

רכבת עלתה על מוקש בגבול המשולש

רכבת משא ישראלית
עלתה הלילה על מוקש חשמוני
במבוכות קלקיליה ליד הגבול
הישראלי - ירדני. אש נמתחת
מקברי לגבול על הרכבת באש
כמות מקינה ירדו מהמקום.
בתוצאה מכך הפסקה הובקע
תנועת הרכבות בין תל-אביב
וחיפה.

ישיבת מיוחדת של הממשלה
לה ליוו על מצב הבטחון ובה
יחד על מעשה הרכבת ברכבת
נקמה לשוק עשר למדינה. שר
הבטחון מר ד. קרייזמן המשיך
ליום אחד את חששונו בדי ליד
שבתה בישיבה.

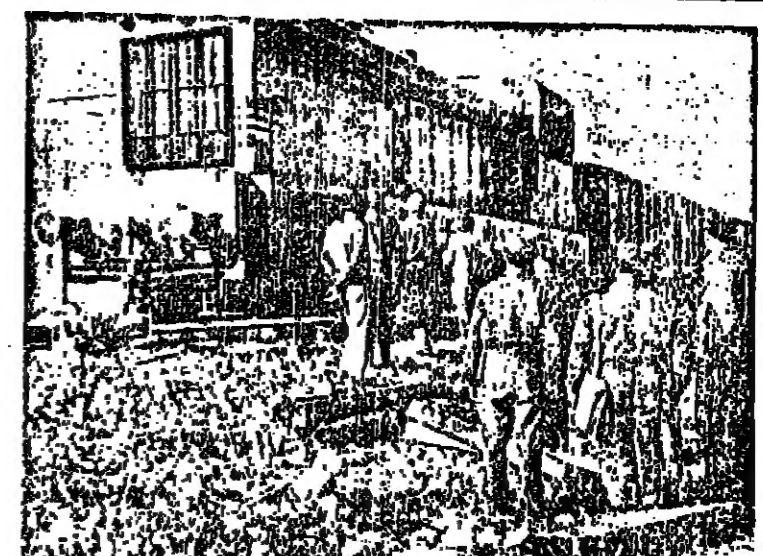
חצי מיליון דונם נפגע בבצורת

למעלה מחצי מיליון דונם
שטחי שטחים, מבין הבדורים,
נפגעו בליל בבצורת.
בסיכום שנערך השבוע מגיע
הנק היסודי למשקם ל-4 מיליון
לי. הואיל ובכל רגע השקע
כ-6 מיליון לי. מניפת הבצורת
היתה השנה קשה ביותר, כי בני
לל חסר השמים לא היעדר רוב
השרות כנגב ליד בסיס ואין
אחילי אסירות לנצל למישה.

2900 בהמות עבודה מארה"ב לישראל

אליהם מירדת תושבי הארץ
מחמת העברת ישראל מארצות
לשלושה משלוחים שהיוונו
הסכנות והאחריות. כמות החבר
דה מועדנות ליישובי מחלוקת
ותחייבות בכל רחבי הארץ
בזמן האחרון בהם אין הספק
ונתנו לעיבוד במאסר.

תחן נגות באשפז
באחריית
כ"ז ישיב
תחן נגות עזית 21
אנל נגות 21.5.53

הרכבת מוצאת - הרכבת נעצרת: גינוי בא חוקים במדבר מוקש החשמוני בקר
ורכבת בין סיבה וקלקיליה וקבוצת פועלים הושה למקום לחיפוש המסלול.

יקטב גרביי בן 17, יום שני בן 17, אורח ריי, בן 16 ויהי
קבלו אמש ספיטניות בסמך חלוקת פט דוב וואו של עזית
הראשית לנחלת העד לחקוקה.

מאירסון סירבה לגלות הסוד...

כחב ייחילי אקספרס" מסמך
ולמר מבצע היום כחבוב משר
אל, תחת הכותרת "סגאלין וחי"
הורים, אכונה מסירוב הגב'
מאירסון לשנות את על וכוונת
תחת מתקופת שירותה כצרת
ישראל בבית המועצות בשנת
1948.

לדבריו הוא אטנם מבין יפה
לחסי שרת הקבוצה, שהוא לא
המלך לעצמה לעולם את ייעוץ
החבוב טוען, כי רק בחובות
מחשבות, שנתעורר נגר הגב'
מאירסון, הגיע טאלין להחלטה
כעלות או שמינית ישראל, למי
רית מאמצית למסור על שתי הדי
עשים, מאליהם כעצם למסר.
כא שנתעורר מחשבות מוטלת
בסמך מאירסון ואחילי, ואמנות כל
החורים לבית המועצות.

דנים בהקפאת האינדקס והמחירים

מנחה ברורה למנוע כל
האפשרי עליה נוספת באינדקס
חוקר הבורסה ולחוקר את המדי
רים משמשת עתה יסודי במדי
ניות המצויים של הממשלה.
מקטן לכך נדרש ממה חדי
עות לביטול מוקדם, שעמסו
למכל אישור מדי - מחלש
שבנקאותיהם תבוא התיקיות
ועלתה באינדקס.

מעברת ראשון-לציון מתחסלת השבוע

מעברת ראשון-לציון, אשר
דרכה עברו אלפי משפחות
ליים, מתחלשת השבוע.
מאה המשפחות האחרונות
במעברת עוברות ליישובים של
בחדר בשכילם ע"י חברת "ח"
עבר.

חנות "הספר" הסובייטי הוצתה שוב

החנות "הספר" הסובייטי
הוצתה חלילה שנית, בדי אש
עם שריפתו של קו חדר וחדר
וחתכות נחלקת קשר.
הכל חתכות של חדר וחדר
הבוקר למסורת, כי חדר וחדר
הבוקר באחד בליל ילי בשבת
ליל חתכות נמא של חדר וחדר
בדי, חדר וחדר של חדר וחדר.

הערוד
בנימין נתניהו
הערוד
בנימין נתניהו
הערוד
בנימין נתניהו

הערוד
בעריכת בנימין נתניהו
"מעולה, נחרץ
בהבעת
הבטחון
שהמערב
מסוגל לגבור
על הטרור"

**חנות עם
מנות זכוכית
מירה
אבק**
חנות עם
מנות זכוכית
מירה
אבק
חנות עם
מנות זכוכית
מירה
אבק

קטלוג צבעוני חינם
לכל
ספריות אינטרדיסט
ראו רח ב' יתחזק 27 מיקוד 63401
שם:
כתובת:
מיקוד:

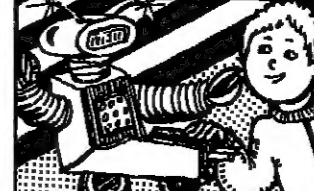
מפיל

מפיל

י"ז בשבט תשמ"ח
5 במרץ 1988
גיליון 350 (2)

עורכת: בת דורה, גרמיקה: ברברה

עתידינות

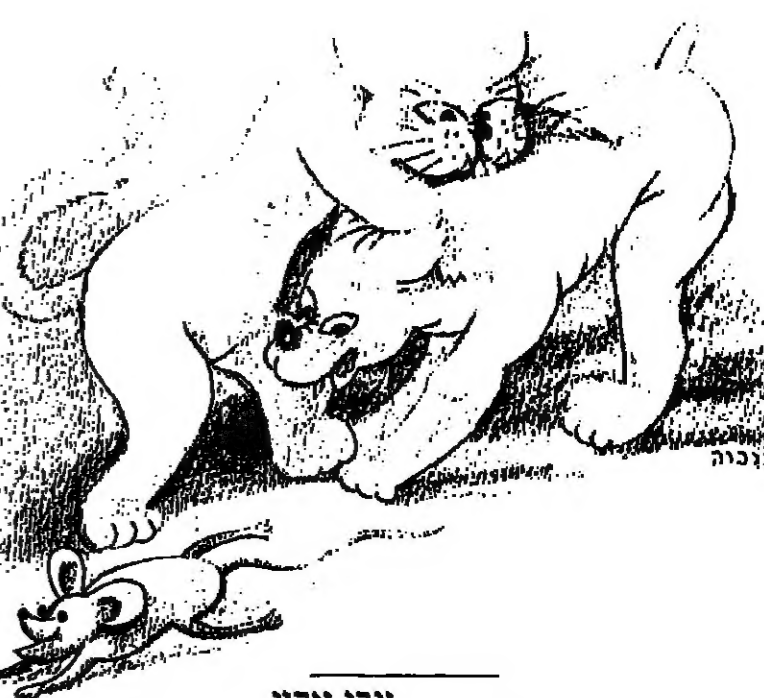
יורם אורעד

קול קורא בחלל

אם אכן קיימים יצורים נובנים בחלל הניצוץ, האם לא נוכל אנו לנסות ליצור עמם קשר באמצעות שידורים שונים אליהם. שדורי רדיו וטלוויזיה לכאורה זה נראה הילולי וקשור. אבל לאמתו של דבר זה נחזק מחולות משות. במקט של הבוכבים, שבהם עשויים להקצא חיים אינטליגנטיים, נרמזים מאמני מרחק בה אדיר עד ששדורי רדיו שצא מדבור הארץ שלעו יגיע אליהם פגבר מאות ואף אלפי שנים. ואולם משקלו של שדור נרדיו אל הבוכב המיניד הוא רק צד אחד של העניין. השדור הוא השדור החוזר, אותו נצפה לקבל מיצורי אלוהי בוכב אליו ושלח את אותות הרדיו שלעו ושמיד על חוקים וישא על קנפיו מרר כלשהו אלינו.

בשנת 1974 נצפה נשיון לשדור שדורי רדיו אל עבר בוכב מרחק, הסצור בוכב הבוכבים מקסר 13. מסד השדור הזה רק שלש דקות. אולם שיעור עוד עשויים להקצא אלף שנים עד שציע אותו שדור אל יעדו באותו צביר בוכבים. אם אכן קיימים יצורים אינטליגנטיים באותו צביר בוכבים ואם הם שדורי אלינו בסדרה קמה, אולי, לקבל תשובה בעוד חמישים אלף שנים אין כל בחוון שהקמים שם יצורים חיים וברו להגדיל את השכני למצוא חיים אינטליגנטיים מסוג קלשהו וקסרד לשדור לעבר מיליוני בוכבים בחלל ולקמתיו מאות ואלפי שנים.

אם נסיף למה שהעלה עד עתה

צבי ארזי

מדוע כוונס התחול על הפלג

פעם, לפני שנים רבות, היה הפלגים (נסחולים) בירידות רבה. יחד שחקק יסד טילו ונסד אכלו מאומן הפלגות.

פעם אחת בשכבו התחול וספלב לנס על חישא, הופיע למניהם עבקר, שהיה ממארתו שססתח לאדמה.

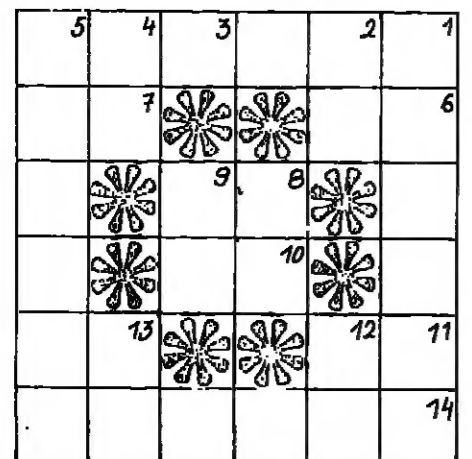
הדמו התחול וספלב, חשומס העבקר, ספלב וק אף הוא בעקבות

אני חושב שמישהו מאוד גבוה מסתובב באזור

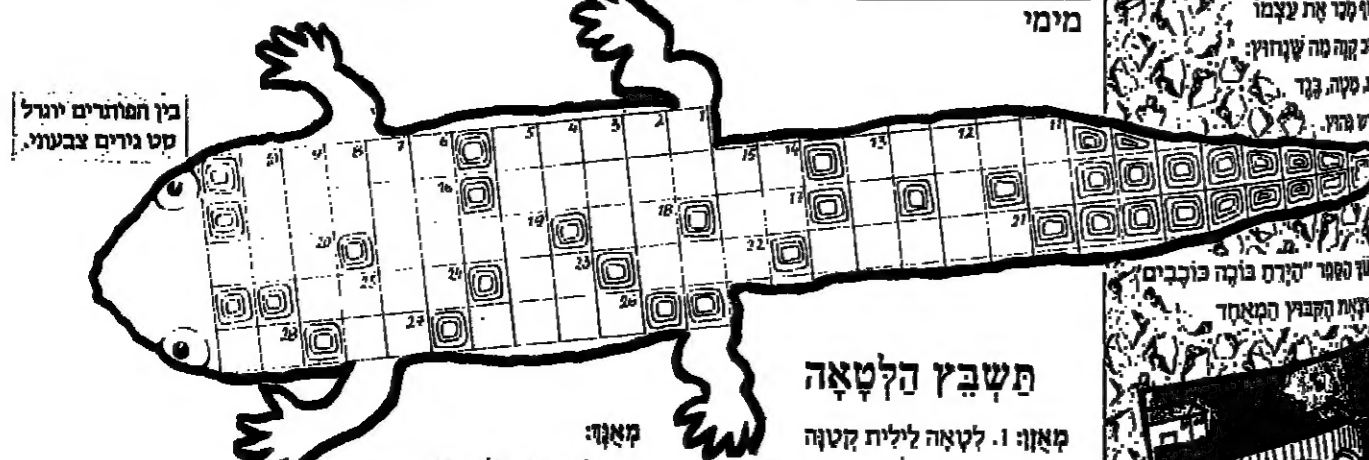
משבץ "שש על שש"

בין המחזרים יומל בעתק צבעוני

- מאנן: 1. בבית הנקב מקסר לא וויג.
6. נקצא, ברוח איש. 7. חי במים, 8. סוכב.
9. ביתו, זה שהולך לאסו. 10. בר קשהוא הפוד לא קשה כלל. 11. מרניש בנסמל. 13. בתוך עיר יש תל קרבות. 14. אדון הפשה הוא בעל חיים לשנוני.
- מאנן: 1. עיר שהיא מעון הפונו. 2. לקבה באשדור. 4. ארני קעץ. 5.

מקמיקה בערונת הנקב. 8. סימוז של הקצא, לא קרב. 9. בתוכו נקצא מלחיו קרמו. 12. קבר מקשלה קוסר. 13. עם שני קצות העיש וקן לקב.

משבץ הלפאה

- מאנן: 1. לפאה לילית קטנה הדקקת אל קירות הפית. 6. בעל חיים טורף, סחליף צבעים וקבחי קמלא. 11. מין לפאה נמוכה בעלת ראש קוב, 14. טחנה בעלת 4 קנפים, 16. עוף פים אציל בעל ציאר ארז, 17. בו קרר, 18. הקבים לתבחו בעלי חיים בזוגות וזוגות. 19. מסמר לקני, 20. בעל חיים טורף בעל הקברחות, 21. יצור קופצני מפתלקות הדו חיים, 22. רכש דבר מה בקסוף, 23. בתוכו, 24. האקלה, 26. רגלים - סוג של שרץ, 27. אבד בגוף, חי במים.
- מאנן: 1. כמותה יש רבות בפה, 2. ש, 3. שם הקמה, למשל, על הלסם, 4. מלת קריאה בתחלת כל יום, 5. חופי, עשוק לשעת הפניאי, 6. בעל חיים הזוקה לחמוד קפספס, 7. צפור שיר קטנה, 8. משענת לתמיכה וסייע בקליה לאדם צולע, או פצוע קרנל, 9. צפור המספלת את השלום, 10. גמור פסוף למסורת צדקה, 11. מרניש, 12. קדר, קחה, 13. עבר מסקום למקום, 14. תיטקות, 15. שם בולל לבעל חיים קטן וזקן, 23. תבואה, 25. זה, נע בתוך הפגרה.

מקורנות בא לשלוח למעריב לילדים. ת.ד. 20044

החובים במספרים מיום 1.1.88
בילי שם משפחה: שובל ארנון, קיבוץ מצובה, ד.נ. גילי מערבי 22835 - זכה בספר "בלוטע בא לספר לך" - מצא את מקום תעבורתו יאיר מיטקל, ת.ד. 27335, 1272, ירושלים - זכה בספר "משבץ חלבי" ויזית מינקובסקי, מינקי ימנה ת.ד. 496, 30069 - זכה בספר של צביקה פיק, וכתה בספר "אני חושב שמישהו מאוד גבוה מסתובב באזור" וזכה בספר "בלוטע בא לספר לך".

